

СПРАВКА

за отразяване на получените становища (от общественото обсъждане) по Законопроект за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари

Лица, подали становищата	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Асоциация на банките в България	<p>1. По § 2 или новата алинея 4 на член 16</p> <p>Със законопроекта се добавя нова ал. 4 в чл. 16 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, според която банките са длъжни да актуализират информацията за своите клиенти, както и да извършват допълнителни действия по комплексната им проверка, не само в изрично предвидените в чл. 16 четири хипотези, а и винаги, когато има задължение за преглед на данни за действителен собственик на клиент по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс/ ДОПК/. Към момента банките събират информация за данъчните юрисдикции на титулярите на сметки, по силата на чл. 142а и следващите от ДОПК, с оглед правилното приложение на споразумението FATCA и други. Това се отнася и за лицата, които осъществяват контрол върху клиенти нефизически лица, като за целите на Кодекса, понятието</p>	Не приема предложението.	Редактираният текст на параграф 5 на чл. 14 от Директива (ЕС) 2015/849 на ЕП и на Съвета предвижда прилагане на мерките за комплексна проверка във всички изброени хипотези без никоя от тях да зависи от другата, като са предвидени две нови хипотези - когато лицето по чл. 4 има предвидено в закон задължение в рамките на съответната календарна година да се свърже с клиента с цел преглед на относимата информация, свързана с действителния собственик или собственици, както и когато задълженият субект има това задължение съгласно Директива 2011/16/ЕС на Съвета (транспонирана в дял втори, глава шестнадесета раздел III,а” от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс).

	<p>„контролиращи лица“ е приравнено на определението за „действителен собственик“, по смисъла на ЗМИП.</p> <p>За нас предложената редакция е неясна и поражда разнопосочни въпроси, като например: следва ли свързването с клиента за целите на ДОПК да се обвърже с определения рисков профил на клиента и наличното към момента в ЗМИП и ППМИП, където се казва, че лицата по чл. 4 поддържат актуална информация за своите клиенти и за извършваните от тях операции и сделки, като периодично преглеждат и актуализират при необходимост поддържаните бази данни и клиентски досиета. Обръщаме внимание, че базите данни и клиентските досиета за клиентите и бизнес отношенията с потенциално по-висок риск се преглеждат и актуализират на по-кратки срокове.</p> <p>Смятаме, че неправилно е пресъздаден смисъла на чл. 14, параграф 5, т. 5 от Директива 2018/843/ЕС и текстът на новата алинея би следвало да бъде редактиран така, че да става ясно, че не се въвежда срок за свързване с клиента, както и че задължените лица извършват актуализация, като прилагат мерки за комплексна проверка, в съответствие с ППЗМИП и съобразно вътрешните си правила и процедури, на база оценка на риска. Разбирането ни е, че допълнителните</p>		
--	--	--	--

	дейности и актуализацията следва да се извършват само при нова или различна информация.		
Асоциация на банките в България	<p>2. По изменената ал. 6 на чл. 35 и ал. 1 на чл. 47</p> <p>И в двата текста се говори за сложни или необичайно големи сделки или операции, сделки или операции, които се извършват по необичайни схеми, както и операции и сделки без явна икономическа или законна цел, при които е необходимо да се прилагат разширени мерки. Смятаме, че Директива 2018/843/ЕС не предвижда директно прилагане на разширени мерки, а в тези случаи се говори за изясняване на детайлите и целта на транзакцията, доколкото това е възможно. Затова настояваме текстовете да се уеднаквят с предвиденото в Директивата.</p>	Не приема предложението.	Систематичното място на изясняване на детайлите и целта на транзакцията в директивата е в Глава 3 (Разширена комплексна проверка) от Директива (ЕС) 2015/849. Същото следва и от Препоръка 10 на FATF и Тълкувателната бележка по същата. Само по себе си изясняването на детайлите и целта на транзакцията е вид мярка за разширена комплексна проверка. В чл. 35 от ЗМИП (т.1 – 8) са посочени случаите, в които се прилагат мерки за разширена комплексна проверка. В чл. 36 до 51 от ЗМИП, сред които и чл. 47 от ЗМИП тези мерки и ситуации са доразвити и пояснени.
Асоциация на банките в България	<p>3. По новия чл. 36а</p> <p>Настоящата редакция избягва предвидената по Директива 2018/843/ЕС възможност тези списъци да могат да бъдат направен публични. Това създава условия за неравнопоставено положение по отношение на детайлите и ограничава възможностите на задължените лица. Също така, се създава възможност за различен подход при различните задължени лица, както и между задължените лица и ДАНС. Предвид целите на Директивата и ЗМИП, както и необходимостта от максимално ефективни</p>	Приема предложението.	Направена е редакция на чл. 36а, ал.1.

	<p>дейности по превенция и прилагане на съответните предвидени разширени комплексни мерки, би следвало да се посочи изрично, че тези списъци се официализират на страницата на ДАНС или по някакъв друг начин да им се придаде несъмнена публичност. Това би улеснило прилагането на идентификационните задължения, не само по отношение на задължените лица, но и по отношение на самите лица, заемащи такива позиции.</p> <p>Също така, обръщаме внимание, че в чл. 36, ал. 2 от ЗМИП се използва понятието „функции“, а не „длъжности“, както е в чл. 36а, като, според нас, би следвало да бъдат уеднаквени понятията.</p>		
<p>Асоциация на банките в България</p>	<p>4. По чл. 46, ал. 1 Коментарите ни към изменения текст на чл. 46, ал. 1 са следните: С оглед правилното прилагане на закона предлагаме да се намери подход да се поясни, какво се има предвид под лица от държави, които не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари и финансирането на тероризма: дали това са граждани на или лица с постоянно пребиваване в тези държави, или граждани на тези държави, но с постоянно пребиваване у нас. Предлагаме да се помисли за препратка към закон, който регулира, за данъчни или други цели</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>По отношение израза „лица от държави“ следва да се отбележи, че дефиниция за това липсва както в Директива (ЕС) 2015/849, така и в Препоръка 19 на FATF и Тълкувателната бележка по същата. Текстът на закона възпроизвежда възможно най-точно директивата, като се избягва въвеждане на дефиниция, която би могла да се приеме за стеснителна и ограничаваща приложното поле на чл. 46. По отношение на държавите, които не прилагат или не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари, следва да се отбележи, че такива</p>

	<p>статута на лицата.</p> <p>По отношение на държави, които не прилагат или не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари (чл. 46, ал. 3 от ЗМИП) обръщаме внимание, че към момента има списъци, както на сайта на ДАНС, така и списък на ЕС, като тези държави са определени от Европейската комисия, като високо рискови трети страни. В тези списъци, обаче, има разлики. Например, Босна и Херцеговина присъства в списъка на ДАНС, но не и в този на ЕС. В допълнение, в списъкът на ЕС има държави, които ги няма на сайта на ДАНС. Това фактическо положение и сега създава затруднения при прилагането.</p> <p>Обръщаме внимание, че така въведени, новите изисквания на чл. 46 ще доведат до нежелание за откриване на сметки на лица от тези държави. В списъка с тези държави (Сирия, Ирак, Афганистан) попадат бежанци, дипломати и т.н.</p>		<p>държави се определят от ЕК. Не се предвижда създаването на отделен списък на ДАНС, а на интернет страницата на ДАНС и останалите посочени в чл. 46, ал. 3 от ЗМИП институции се предвижда публикуване на списъка на ЕК. На страницата на ДАНС се публикуват и съобщения, които имат информационен и насочващ характер. В допълнение, в ал. 5 на същия член се предвижда възможност за даване на указания от страна на директора на САД ФР по отношение на лица от такива такива държави, които не са в списъка по ал. 3. Така напр., ако една държава е включена в списъка на FATF, до момента, в който същата държава се включи в списъка на ЕК, ще е налице буферен период. В този период, с цел постигане на съответствие с Международните стандарти (Препоръките на FATF), чрез указание на директора на САД ФР ще се осигури възможност за прилагане на мерки и спрямо лица от тези държави.</p> <p>От коментара не става ясно въз основа на коя точно промяна в чл. 46 ще се стигне до нежелание за откриване на сметки на лица от тези държави.</p>
<p>Асоциация на банките в България</p>	<p>5. По § 9 или чл. 46а Със законопроекта се създава изцяло нов чл. 46а в Закона за мерките срещу</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Изискването да извършат първото плащане от сметка в кредитна институция, която прилага в достатъчна</p>

	<p>изпирането на пари. С него се въвежда задължение на банките да изискват от лицата от държави с по-висок риск от изпиране на пари да извършат първото плащане от сметка в кредитна институция, която прилага в достатъчна степен съответните нормативни изисквания, т.е. първата операция по сметките на тези лица да е от банка в България или ЕС, което е практически неизпълнимо. Това обуславя допълнителни трудности при администрирането на взаимоотношенията с този тип клиенти, което може да доведе до отказ от осъществяване на делови взаимоотношения с тях, както по искане на съответната банка, така и по инициатива на конкретния клиент.</p> <p>Изпълнението на изискването би било евентуално възможно спрямо клиенти, с които има вече установени делови взаимоотношения (настоящи клиенти), отколкото с нови. Тук отново стои въпросът за преценката, дали лицето е резидент на държава-членка на ЕС или България, т.е. пребивава на територията на страната повече от 185 дни или изследване за наличие на други условия, доказващи статут.</p>		<p>степен съответните нормативни изисквания, т.е. първата операция по сметките на тези лица да е от банка в България или ЕС се въвежда съгласно ал. 2 на чл. 46 и се отнася до случаи, в които са изпълнени кумулативно две условия - установен по реда на глава седма от ЗМИП по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм, и приложимост. Това изискване не се въвежда по отношение на всички лица от такива държави и за всички отношения с тях.</p>
<p>Асоциация на банките в България</p>	<p>6. По чл. 60, ал. 2 Съгласно новата ал. 2 на чл. 60, се изисква лицата по чл. 4 да „документират и съхраняват данни за предприетите действия</p>	<p>Приема предложението.</p>	<p>Направена е редакция в чл. 60, ал. 2.</p>

	за проверка на идентификацията“, а съгласно Директива 2018/843, а чл.13, §1, буква „б“, се предвижда само да „съхраняват данни за предприетите действия“. Затова предлагаме да бъдат заличени думите „документират и“.		
Асоциация на банките в България	<p>7. По ал. 12 на чл. 63</p> <p>С въвеждането на изречение второ в новата ал. 12 на чл. 63 от ЗИДЗМИП се въвеждат нови задължения за уведомяване на прокуратурата от страна на задължените лица при констатиране на несъответствие между установената информация за действителен собственик на клиент и информацията за действителен собственик, вписана в съответния регистър и изпращане на всички събрани материали, установяващи несъответствието. В чл. 30, параграф 4 на Директива 2018/843/ЕС се говори за уведомяване на компетентните органи. Не смятаме, че решението в проекта компетентният орган да е „прокурора“ е удачно. Считаме това изискване за прекомерно и обременително и препоръчваме да отпадне. Считаме, също така, че при предходния режим (уведомяване на ДАНС) е налице по-добро канализиране на комуникацията- директно и без забавяне. При предложеният нов режим задължените лица по чл. 4 ще трябва да извършват допълнителни проверки за установяване на компетентния</p>	Приема предложението.	Предложението за чл. 63, ал. 12 е заличено от законопроекта.

	<p>по ранг прокурор, както и да изпращат събрани материали, да бъдат ангажирани в преписката и производство, ако бъде образувано, което опорочава защитния механизъм, осигурен спрямо задължените лица при докладване/уведомяване.</p> <p>В допълнение, по чл. 63, ал.12 се използва изразът: „установената информация за действителния собственик“, а съгласно Директива 2018/843, чл.30, §4, е „информацията за действителния собственик, с която те (задължените субекти) разполагат“, като изразът в директивата е по-точен и предлагаме текстът от законопроекта да бъде съответно коригиран.</p>		
<p>Асоциация на банките в България</p>	<p>8. По § 32 или промяна в чл. 56 от ЗКИ</p> <p>С § 32 от цитирания законопроект се правят изменения и допълнения в чл. 56 от Закона за кредитните институции, с които се създава допълнително задължение за банките. Съгласно действащата разпоредба на чл. 56, ал. 2, банките са длъжни да подават информация към Българска народна банка относно паричните задължения на своите клиенти и имат право на достъп до тази информация. Според предложения текст на чл. 56, ал. 13 (нова), банките са длъжни да приемат и прилагат вътрешни правила за ефективен контрол на всички лица, които осъществяват достъп до</p>	<p>Не приема предложението</p>	<p>Вътрешните правила на банките, платежните и финансови институции, както и на органите по ал. 3 във връзка с въвеждането на специален регистър по ал. 14, трябва да осигурят подходяща организация на дейността, която да осигури достъпът до системата да се осъществява само по повод изпълнение на служебни задължения с оглед на извършване на конкретни проверки. <u>Тези вътрешни правила на изброените институции не трябва да се предоставят на БНБ като самостоятелен документ.</u> Утвърдените вече <u>вътрешни правила във връзка с условията и редът за подаване и получаване на информация от ЦКР по реда на чл. 6 от Наредба № 22, следва да се допълнят с текстове за създаването и поддържането на</u></p>

	<p>посочените данни, в това число, законните представители на банките и оправомощените от тях лица. Създаването на изрична законова разпоредба относно задължението на оправомощените лица да извършват проверките добросъвестно, като запазят в тайна получената информация, е излишно, тъй като аналогични задължения се съдържат и понастоящем в разпоредбата на чл. 19 от Наредба № 22 на Българска народна банка от 16 юли 2009 г. за Централния кредитен регистър.</p> <p>Нещо повече, правилата трябва да осигурят и подходяща организация на дейността, която да осигури достъпът до системата да се осъществява само по повод извършване на служебни задължения с оглед конкретни проверки. Считаме, че нищо не налага предложените промени, а те само ще утежнят допълнително работата на банките, защото правилата трябва да бъдат приети и да се актуализират всеки път при промяна на звеното, което извършва съответната дейност, съгласно определената вътрешна организация, както и при наличие на други промени.</p>		<p>специален регистър по ал. 14 от закона. <u>Изискването за създаване на специален регистър за ефективен контрол върху оправомощените лица с право на достъп до информацията, банките, платежните и финансови институции, както и на органите по ал. 3, чл. 56а ЗКИ, вече функционира съгласно нормативната база на Регистъра на банковите сметки и сейфове. Същото изискване е въведено в Директива за установяване на правила, с които се улеснява използването на финансова и друга информация за предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на определени престъпления, и за отмяна на Решение 2000/642/ПВР на Съвета.</u></p>
<p>Асоциация на банките в България</p>	<p>9. Допълнително предложение, касаещо уредбата в ЗМИП на действителен собственик.</p> <p>Основен компонент при въвеждането на Директива 2015/849/ЕС, съответно произтичащите промени в ЗМИП и</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Следва са е отбележи, че предложението не е свързано с текст от предложения за обществено обсъждане законопроект, а касае действащ текст на приетия през март 2018 г. ЗМИП.</p>

	<p>ППЗМИП, бе използването на рисково-базиран подход. Вменените задължения по принципа „Опознай своя клиент“ в чл. 59, ал. 1 от ЗМИП, според нас, противоречат на този подход. Формално едно задължено лице следва да предприеме едни и същи действия за установяване на действителен собственик на юридическо лице, без значение от съответното ниво на риск. Подобен подход в определена степен, според нас, е контра-продуктивен и налага административна тежест на задължените лица и техните клиенти, въпреки измененията на ЗМИП от май 2019 г. Нашето разбиране е, че юридическите лица, които попадат в изключенията по чл. 63, ал. 5 ЗМИП за деклариране на действителен собственик пред Агенция по вписванията, следва да попълват декларация по чл. 59, ал. 1, т. 3 ЗМИП при встъпване в делови отношения. В допълнение, като част от процеса „Опознай своя клиент“, задължените лица обследват структурата на собственост и правят проверки в регистъра на действителните собственици.</p> <p>Смисълът на рисково-базирания подход е в случаи, при които са налице съмнения, кой е действителният собственик на капитала, да бъдат предприемани допълнителни действия, с цел неговото установяване. В такъв случай използването на декларация по чл. 59, ал. 1, т. 3 ЗМИП е</p>		
--	---	--	--

	<p>оправдан метод и допълнителен способ, като разширена мярка, не и като част от стандартния процес „Опознай своя клиент“.</p> <p>В допълнение към горепосоченото, Приложение № 2 ППЗМИП е почти идентично, като съдържание, с Приложение № 3 ППЗМИП. В тази връзка за нас е съмнително, каква е добавената стойност едно юридическо да подава Приложение № 3 ППЗМИП пред Агенция по вписванията и впоследствие всяко едно задължено лице да изисква попълване на Приложение № 2 ППЗМИП при встъпване в делови отношения от същото юридическо лице, при същевременно налична декларирана информация пред Агенция по вписванията.</p> <p>С оглед горното, имаме следното предложение за включване в този ЗИД на ЗМИП:</p> <p>Изискването на чл. 59, ал. 1, т. 3 ЗМИП да отпадне, като задължителен елемент от процеса „Опознай своя клиент“, а да се разглежда като способ за разширена мярка или да се използва по усмотрение на задължените лица.</p> <p>Приложение № 2 ППЗМИП да бъде разглеждан, като примерен вариант за Декларация по чл. 59, ал. 1, т. 3 ЗМИП, като се предостави възможност на задължените лица да използват различно съдържание и текст на Декларацията по чл. 59, ал. 1, т. 3 ЗМИП.</p>		
--	--	--	--

<p>Българска Стопанска Камара</p>	<p>С настоящето искаме да изразим несъгласие с избрания подход за транспониране на част от новите задължения, произтичащи от текста на Директива (ЕС) 2018/843, а някои от тях и не намиращи правна опора в нея. Категорично се противопоставяме на изискването, въведено с новата алинея 8 на чл. 63 на ЗМИП, с която се изисква от учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания лица и лицата за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 да уведомяват Агенция по вписванията, когато действителните им собственици откажат предоставянето на необходимата информация за изпълнение на задълженията им по чл. 61, 62 и предходните алинеи, скрепено със съответната санкция по реда на чл. 118 на ЗМИП. Не става ясно какви са мотивите на вносителите за това задължение, освен да се улеснят административно-наказващите органи да наложат предвидената глоба или имуществена санкция за действителния собственик. Такова изискване не съществува в Директива (ЕС) 2018/843. В ЗМИП е предвидено задължение за вписване на обстоятелства за действителния собственик, за неизпълнението на което се дължи и съответната глоба или имуществена санкция. Евантуален отказ на действителния собственик да предостави</p>	<p>Приема предложението.</p>	<p>Текстът на новата ал. 8 на чл. 63 е заличен от проектозакона.</p>
--	---	------------------------------	--

	<p>необходимата информация е обстоятелство, което задълженото лице би могло да я използва в своя защита, в хода на едно административно-наказателно производство, водено срещу него, а не като е задължено да "доносичи" пред Агенция по вписванията. Обръщаме внимание, че Агенция по вписванията има различни функции и изграден експертен капацитет. Разширяването на контролните правомощия на Агенцията по ЗМИП, безспорно ще изисква допълнителен финансов и човешки ресурс и капацитет. И сега Агенцията ще е изправена пред затруднение да изпълнява контролна функция по отношение на лицата не са изпълнили задължението си да заявят за вписване обстоятелства по чл. 63, ал. 4 по ЗМИП, тъй като с последните изменения на закона, всеки отделен случай ще изисква изследване на структурата на собствеността от страна на служителите на агенцията, за да се прецени, дали попадат в изключенията по чл. 63, ал. 5 и 6.</p>		
<p>Българска Стопанска Камара</p>	<p>Възразяваме и срещу изискването, предвидено в новата алинея 12 на чл. 63 на ЗМИП, съгласно което „При установено несъответствие между установената информация за действителен собственик на клиент и информацията за действителен собственик, вписана в съответния регистър, лицата по чл. 4 уведомяват и прокурора, като му изпращат всички събрани</p>	<p>Приема предложението.</p>	<p>Предложението за чл. 63, ал. 12 е заличено от законопроекта.</p>

	<p>материали”. Изискването е непропорционално и не произтича от изискванията на директивата. С изменения текст на чл. 30, пар. 4 на Директива (ЕС) 2015/849, от задължените субекти се изисква да съобщават за всякакви несъответствия между информацията за действителния собственик, налична в централните регистри, и информацията за действителния собственик, с която те разполагат. Тъй като контролен орган по прилагане на ЗМИП е дирекция „Финансово разузнаване” на ДАНС, считаме, че информацията за констатирани несъответствия, следва да бъде предоставена на нея. Прокуратурата следва да бъде уведомявана въз основа на преценка на компетентния контролен орган, а не на задължените лица. Още повече, че чл. 205 на НПК изисква от гражданите да уведомят орган на досъдебното производство или друг държавен орган, когато узнаят за извършено престъпление от общ характер, а не при съмнение за административно нарушение. В допълнение, считаме, че следва да се отмени разпоредбата на сега действащата ал. 10 на чл. 63 на ЗМИП, съгласно която „Лицата по чл. 4 предоставят информация на дирекция „Финансово разузнаване” на Държавна агенция "Национална сигурност", когато при изпълнение на задълженията си по този</p>		
--	--	--	--

	<p>раздел установят данни за нарушение по ал. 1 -5, извършено от клиент, който е лице по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1". Разпоредбата е неясна, доколкото не се разбира какво се има в предвид под „нарушение”, тъй като алинеи от 1 до 5 касаят регистрите, в които следва да се вписват обстоятелствата по чл. 63, ал. 4, процесуалния ред и данните, подлежащи на вписване. В този смисъл, хипотетичното нарушение, което може да бъде констатирано от лицата по чл. 4 е, че подобна декларация въобще не е подадена. Следва да остане единствено задължението за предоставяне на информация, при констатирано несъответствие, каквото е и изискването на директивата. Информация за изпълнение на задължението за подадени декларации по чл. 63, ал. 4 на ЗМИП следва да се обменя по реда на чл. 63, ал. 9, във връзка с чл. 123 на ЗМИП.</p>		
<p>Българска Стопанска Камара</p>	<p><u>Общо възражение</u></p> <p>Описаните по-горе предложения не отговарят на принципа за пропорционалност и създават условия за нанасяне на вреди, в т.ч. и репутационни на фирмите, вкл. и чрез злоумишлени действия на конкуренти, без това да спомага за постигане на целите на действащото законодателство в областта на пране на пари и борбата срещу тероризма.</p>	<p>Не приема</p>	<p>Предложените със законопроекта текстове имат за цел да се въведат механизми, чрез които да се постигнат целите на директивата, които включват в информацията в регистрите за действителни собственици да е точна и актуална. Без въвеждането на задължения и предвиждането на мерки за тяхното изпълнение същото би било невъзможно.</p>

<p>„Изипей” АД</p>	<p>1. По § 4 от Проекта:</p> <p>Предлагаме текстът на чл. 24, ал. 1 от ЗМИП да придобие следната редакция:</p> <p>Чл. 24.(1) <u>Въз основа на подходяща оценка на риска, която показва наличието на ниска степен на риск</u> издателите на електронни пари и техните представители <u>могат да не</u> прилагат мерките за комплексна проверка на клиента по отношение на електронни пари, <u>при кумулативно изпълнение на посочените по-долу условия за намаляване на риска</u>когато:</p> <p>1. платежният инструмент <u>не е</u> презаредим или има максимален месечен лимит на плащанията по сделки над до левовата равностойност на 150 евро или тяхната равностойност в друга валута, който <u>като</u> може да се използва и в чужбина <u>само на територията на Република България;</u>и</p> <p>2. максималната електронно съхранявана сума <u>не</u> надхвърля левовата равностойност на 150 евро или тяхната равностойност в друга валута;и</p> <p>3. платежният инструмент се използва за други цели <u>ообен</u> изключително за закупуване на стоки или услуги;и</p> <p>4. платежният инструмент <u>не</u> може</p>	<p>Приема частично предложението.</p>	<p>Член 24 е редактиран съгласно получено становище в хода на съгласуването на законопроекта по реда на УПМСНА.</p>
--------------------	---	---------------------------------------	---

да се *захранва с анонимни електронни пари;*
~~или~~

(2)5-Предвидените в алинея 1 изключения не се прилагат:

1. при обратно изкупуване в брой или теглене в брой на паричната стойност на електронните пари, **когато** възстановената сума надвишава левовата равностойност на 50 ~~100~~-евро или тяхната равностойност в друга валута.

2.6- при платежни операции, инициирани от разстояние, по смисъла на §1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Закона за платежните услуги и платежните системи, когато сумата на операцията надвишава левовата равностойност на 50 евро или тяхната равностойност в друга валута.”

(32) Извън случаите по ал. 1 издателите на електронни пари и техните представители **прилагат**~~могат да не приложат всички мерките~~ по чл. 10, т. 1 - 3.

(43) Във всички случаи издателите на електронни пари и техните представители са длъжни да осъществяват подходящо наблюдение на операцията, сделките и деловите взаимоотношения, което да позволява разкриването на съмнителни операции, сделки и клиенти, както и на операции и сделки по чл. 47.

(5 4) Алинея 1 ~~и 2~~ не изключват

	<p><i>прилагането на мерките за комплексна проверка при ситуации на по-висок риск, определени по реда на чл. 95, и когато въз основа на анализ на риска по реда на чл. 98 ситуацията не могат да се определят като нискорискови.</i></p> <p><i>(65) Мерки по отношение на ситуации с по-висок риск, касаещи операции и сделки с електронни пари, могат да се определят и в резултат на националната оценка на риска от изпирание на пари и финансиране на тероризъм, както и в резултат на насоки, решения или документи, приети от институции на Европейския съюз в изпълнение на Директива (ЕС) 2015/849.</i></p> <p><i>(76) Мерки по отношение на ситуации с по-висок риск, касаещи плащания, извършени с анонимни предплатени карти, издадени в трети държави, и по отношение на които е изпълнено някое от условията, посочени в ал. 1, т. 1-6 или еквивалентно условие, могат да се определят и в резултат на националната оценка на риска от изпирание на пари и финансиране на тероризъм, както и в резултат на насоки, решения или документи, приети от институции на Европейския съюз в изпълнение на Директива (ЕС) 2015/849.</i></p> <p><i>(87) Условията и редът за прилагане на мерките по ал. 5 и 6 се определят с правилника за прилагане на закона.</i></p>		
--	--	--	--

	<p><u>Мотиви:</u></p> <p>Считаме, че предложената редакция на текста е по-ясна от действащата в момента, при която е възприет малко по-различен подход при формулирането на допустимите изключения. Предложеният текст напълно съответства на чл. 12, параграфи 1 и 2 от Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (Директива (ЕС) 2018/843), съгласно които:</p> <p><i>„1. Чрез дерогация от член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в), и член 14 и въз основа на подходяща оценка на риска, която показва наличието на ниска степен на риск, дадена държава членка може да разреши на задължените субекти да не прилагат определени мерки за комплексна проверка на клиента по отношение на електронни пари, когато са изпълнени всички посочени по-долу условия за намаляване на риска:</i></p> <p><i>а) платежният инструмент не е презаредим или има максимален месечен лимит на плащанията по сделки от 150 EUR, който може да се използва само в</i></p>		
--	---	--	--

	<p>съответната държава членка; б) максималната електронно съхранявана сума не надхвърля 150 EUR; в) платежният инструмент се използва изключително за закупуване на стоки или услуги; г) платежният инструмент не може да се запазва с анонимни електронни пари; д) емитентът осъществява подходящо наблюдение на сделките или деловите взаимоотнош2.</p> <p>2. Държавите членки гарантират, че предвидената в параграф 1 от настоящия член дерогация не се прилага в случай на обратно изкупуване в брой или теглене в брой на паричната стойност на електронните пари, когато възстановената сума надвишава 50 EUR, или в случай на дистанционни платежни операции по смисъла на определението в член 4, точка 6 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета (1), когато сумата надвишава 50 EUR на операция.ошения, позволяващо разкриването на необичайни или съмнителни сделки.“</p> <p>На мнение сме, че така текстът е по-ясен, като биха се избегнали различни тълкувания при прилагането му.</p>		
„Изипей” АД	2. По параграф 9 от Проекта:	Не приема предложението.	Предложеният със законопроекта текст на чл. 46а, ал. 3 отразява споделената

	<p>Предлагаме в първата част на текста на ал. 3 на чл. 46а да се направи уточнение, идентично с направеното в изречение трето на същия текст. Считаме, че не е необходимо уведомлението да се подава и до двата органа в предвидените в разпоредбата случаи, при които е налице орган за надзор по смисъла на чл. 108, ал. 6 от ЗМИП. В този смисъл предлагаме текстът да придобие следната редакция:</p> <p><i>По Чл. 46 (3): При установена необходимост от прилагане на мерки по ал. 2 лицата по чл. 4 уведомяват съответния орган за надзор или дирекция „Финансово разузнаване” на Държавна агенция „Национална сигурност”, <u>когато няма орган за надзор върху дейността на лицето по чл. 4.</u> В тези случаи съответният орган за надзор уведомява незабавно Европейската комисия. Когато няма орган за надзор върху дейността на лицето по чл. 4, Европейската комисия се уведомява от дирекция „Финансово разузнаване” на Държавна агенция „Национална сигурност”. Лицата по чл. 4 прилагат мерките по ал. 2, след като бъдат информирани от съответния орган за надзор или от дирекция „Финансово разузнаване” на Държавна агенция „Национална сигурност”, че Европейската комисия е уведомена.</i></p>		<p>компетентност между САД ФР и органите за надзор за контрол по стпазване изискванията на превантивното законодателство срещу изпиранет на пари и финансирането на тероризма по отношение на част от категориите задължени субекти по чл. 4 от ЗМИП.</p>
--	--	--	---

	Считаме, че предложението не влиза в противоречие с изискването, заложено в чл. 18а, параграф 5 от Директива (ЕС) 2018/843, което се въвежда с разпоредбата на чл. 46а, ал. 3 от Проекта.		
„Изипей” АД	<p>3. По параграф 11 от Проекта:</p> <p>3.1. Предлагаме да се включи и допълнение на разпоредбата на чл. 53, ал. 1, която да придобие следната редакция:</p> <p><u>Чл. 53.(1) Идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и записване на данните по чл. 53, ал. 2 или снемане на копие от негов документ за самоличност, по преценка на лицата по чл. 4, при спазване изискванията на този закон и правилника за прилагането му.</u></p> <p>Предложеното допълнение ще кореспондира и с текста на чл. 25, ал. 3, т. 1 от закона, съгласно който в определени в определени случаи допуска да не се сменя копие от документа.</p> <p>В Директива (ЕС) 2015/849 и Директива (ЕС) 2018/843 не е предвидено задължително да се сменя копие от документ за самоличност във всички случаи, при които възниква задължение за предприемане на мерки за комплексна проверка на клиента.</p> <p>В препоръка 10 от Международните</p>	Не приема предложението.	И настоящата редакция на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП кореспондира с чл. 25, ал. 3 т. 1. и сега действащите разпоредби на ЗМИП позволяват да не се сменя копие на документа за самоличност, но при условие, че са налице условия за прилагане на мерки за опростена комплексна проверка. Предложената редакция не обвързва това изключение с нивото на риск, а с преценка на задълженото лице, което не съответства на изискването на Директива (ЕС) 2015/849 за прилагането на мерките за комплексна проверка съобразно риска. В допълнение следва да се отбележи, че по отношение на защитата на личните данни в чл. 83 от ЗМИП се съдържат ясни разпоредби, които следва да позволяват на задължените субекти по чл. 4 от ЗМИП да изпълняват задълженията си без да влизат в конфронтация с клиентите си относно спазването на ЗЗЛД и Общия регламент за защита на личните данни.

	<p>стандарты относительно борьбы с изпирането на парите и финансирането на тероризъм и пролиферация на Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF) също никъде не се споменава, че идентификацията на клиента задължително изисква заснемане на копие от документ за самоличност. В препоръка 11 от същия документ, която урежда съхраняването на информация, документи и данни, събрани по време на извършването на комплексна проверка, са посочени примери за това какви документи и информация следва да бъдат съхранявани, като наред с копие от документ за самоличност е посочено, че може да се съхранява и запис от такъв документ.</p> <p>Считаме, че това е гъвкав подход, и ако предложението ни бъде прието, значително ще се намали административната тежест за задължените субекти. Не намираме, че подобно облекчение ще се отрази отрицателно на ефективното прилагане на законовите и европейските изисквания, свързани с прилагането на мерките за комплексна проверка на клиента. Съхранението на подобни обеми от копия на документи за самоличност (независимо дали на хартиен или на електронен носител), за предвидения в закона 5-годишен срок, е възможно да се превърне в непосилна задача за определени</p>		
--	---	--	--

	<p>категории задължени лица.</p> <p>В допълнение, през изминалата година и половина, откакто се прилага новият закон, се наблюдава сериозно недоволство от страна на гражданите, по повод стриктното прилагане на посоченото изискване за снемане на копие от документ за самоличност при случайна операция или сделка, при спазване на праговете по чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМИП.</p>		
„Изипей” АД	<p>3. По параграф 11 от Проекта: 3.2. По чл. 53, ал. 8: Разпоредбата на чл. 53, ал. 8 предвижда въвеждане на изискването на чл. 13, параграф 1, буква „а“ от Директивата, съгласно който идентифициране на клиента и проверка на неговата самоличност се извършва <i>„въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник, включително средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) No 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета, когато има такива, или всякакви други сигурни дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети от съответните национални органи;</i></p> <p>Съгласно рецитал 22 от преамбюла на Директива (ЕС) 2018/843 „<u>Най-новите</u></p>	Не приема предложението.	С коментара не е предложена конкретна редакция. Направеното предположение, че условието за изпълнение на изискванията на настоящия закон и правилника за прилагането му по отношение на идентифицирането на клиента и проверката на идентификацията са излишни, следва да се отбележи, че това условие гарантира съответствие на използваните средства и събираните чрез тях данни и информация и с изискванията на Препоръките на FATF.

технически достижения в цифровизацията на сделките и плащанията позволяват сигурна дистанционна или електронна идентификация. Средствата за идентификация, определени в Регламент (ЕС) No 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета, следва да се вземат предвид, по-специално по отношение на схемите за електронна идентификация, за които е извършено уведомяване, и начините за осигуряване на трансгранично правно признаване, които осигуряват надеждни инструменти на високо равнище и еталон, с който може да се сравнят въведените на национално равнище методи за идентификация.”

Като се вземе предвид заложеното в цитираните по-горе текстове, се стига до извода, че европейският законодател, с последните изменения в Директива (ЕС) 2015/849 е въвел възможността за електронна идентификация от разстояние, като способ, алтернативен на предвидения общ ред, при който лицето се явява лично, който алтернативен способ е приет като достатъчно надежден и сигурен. В този смисъл считаме, че не може да се поставя допълнително условие, електронната идентификация от разстояние да отговаря на изискванията за идентификация и проверка при присъствие на клиента. **При тълкуване на посочените текстове от**

	<p>директивата, нашето разбиране е, че квалифицираният електронен подпис следва да се приема за достатъчно надеждно и сигурно средство за идентификация на клиента, което може да се използва при дистанционна идентификация <u>вместо</u> предоставяне на документ за самоличност, а не заедно с него. Подобно допълнително условие би ограничило възможностите да се използва този алтернативен способ.</p>		
„Изипей” АД	<p>4. По § 14 от Проекта: 4.1. Предлагаме текстът на чл. 63, ал. 8 да отпадне от проекта. 4.2. Предлагаме изречение последно от текста на ал. 12 да отпадне от проекта.</p> <p><u>Мотиви:</u> В Директива (ЕС) 2015/849 и Директива (ЕС) 2018/843 не е налице разпоредба, съгласно която държавите – членки да следва да изискват от задължените субекти да докладват на централния си регистър отказ на действителния собственик да предостави необходима информация за целите на вписването си в регистъра. В ЗМИП е предвидено задължение за вписване на обстоятелства за действителния собственик, за неизпълнението на което се налага и съответната глоба или имуществена</p>	<p>Приема предложението.</p>	<p>Предложението за чл. 63, ал. 12 е заличено от законопроекта.</p>

	<p>санкция, което считаме че е достатъчно да гарантира и обезпечи изпълнение на посоченото задължение. Разпоредбата на чл. 30, параграф 4 от Директива (ЕС) 2015/849, изменена и допълнена с Директива (ЕС) 2018/843 изисква от задължените субекти да „съобщават за всякакви несъответствия между информацията за действителния собственик, налична в централните регистри, и информацията за действителния собственик, с която те разполагат“, а не да се докладват на централния регистър „отказ“ на действителен собственик да предостави необходима информация за изпълнение на задълженията по чл. 61 и 62 от ЗМИП, както е предложено в редакцията на новата ал. 8 на чл. 63.</p> <p>В допълнение изискването, предвидено в новата алинея 12 на чл. 63 на ЗМИП, съгласно което „При установено несъответствие между установената информация за действителен собственик на клиент и информацията за действителен собственик, вписана в съответния регистър, лицата по чл. 4 уведомяват и прокурора, като му изпращат всички събрани материали“ също би следвало да отпадне. Това изискване също не произтича от изискванията на директивата. Считаме, че така предложения механизъм за отстраняване на несъответствия е твърде</p>		
--	--	--	--

	<p>строг и утежен. Докладването на прокурор изисква преценка за наличие на достатъчно данни и законен повод за извършено престъпление. В случая подобна преценка може да направи само компетентен орган със съответни правомощия и инструментариум от средства, което безспорно изключва възможността такива преценки и вземане на решения, да се извършват от задължените субекти. Тъй като контролен орган по прилагане на ЗМИП е дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, считаме, че информацията за констатирани несъответствия, следва да бъде предоставена на тази дирекция, която да прецени какви последващи действия да бъдат предприети и дали да се сезира прокуратурата.</p> <p>Не следва в тази връзка да се подминава и факта, че голяма част от констатираните несъответствия биха могли да се дължат на причини, които не предполагат противоправно умишлено поведение на съответното лице – например възможно е да са налице технически грешки или неправилно попълнена декларация или данни, поради неразбиране от страна на деклариращото лице, а не умишлено, с цел укриване или премълчаване на данните. Считаме, че разпоредбата на чл. 30, ал. 4 от директивата има за цел да обхване всички</p>		
--	---	--	--

	<p>случаи на констатирани несъответствия и да гарантира тяхното отстраняване, така че информацията в регистъра да е точна и актуална, а не всяко констатирано несъответствие да води до наказателно преследване на лицето.</p> <p>С оглед изложеното по-горе считаме, че е би било достатъчно и в съответствие с изискването на чл. 30, параграф 4 от Директивата да остане единствено задължението за предоставяне на информация, при констатирано несъответствие. Информация за изпълнение на задължението за подадени декларации по чл. 63, ал. 4 на ЗМИП следва да се обменя по реда на действащия чл. 63, ал. 9, във връзка с чл. 123 на ЗМИП.</p>		
<p>Коментар в Strategy.bg от 06 юни 2019 г. 18:43:36 - потребител valentin.2017</p>	<p>Операции и сделки без явна икономическа или законна цел</p> <p>Така въвеждат задължение за субективна преценка. Защото дали има „явна” цел е субективно. По какви критерии се определя дали една цел е „явна”?</p> <p>А как се разбира дали е „законна” целта? Корумпираните политици да не би да пишат „плащане на рушвет” в договора или детайлите на плащането?</p> <p>Който иска да е сигурен, че няма да го обвинят в нарушение на закона ще се</p>	<p>Липсва конкретно предложение.</p>	<p>Публикуваният коментар изразява несъгласие и неодобрение спрямо проекта на нормативен акт, оценката на въздействието и мотивите за приемането му. Следва да се отбележи, че не са направени конкретни и поне концептуални предложения за редакции. Понятието „операции и сделки без явна икономическа или законна цел” е понятие от Директива (ЕС) 2015/849 и е транспонирано в ЗМИП, приет и влязъл в сила през месец март 2018 г. Със закона се транспониран изисквания на европейска директива, което е свързано с ангажиментите на Република България,</p>

	<p>наложи да сложи на практика всички операции в тази категория.</p> <p>Какво значи това? Увеличаване на банкови такси, таксите на доставчиците на платежни услуги, таксите на инвестиционните посредници и всички, които предоставят каквото и да е финансови услуги. Но не само това!</p> <p>Ще се повишат и разходите на счетоводители, консултанти по данъчно планиране, занимаващите се със сделки на недвижими имоти и посредничество (вкл. и сделките по наемането на недвижими имоти), търговците с изкуство, търговците с валути и „виртуални валути”, „доставчици на портфейли, които предлагат попечителски услуги”...</p> <p>В крайна сметка потърпевши ще бъдат всички хора в България. Защото когато отидат в магазина да купят някаква стока или услуга от българска фирма - разходите по този театър на сигурността ще си го плащат като попчета. Както си плащат ДДС-то.</p> <p>С подобни закони държавата декларира, че не може да се бори с престъпността и прехвърля работата в тази област на частния сектор. Но тези в</p>		<p>произтичащи от членството й в Европейския съюз.</p>
--	--	--	--

	<p>държавните служби няма да бъдат уволнени, и на тях ще им се плаща за тази работа.</p> <p>Най-нагло си признават, че не могат да направят оценка на въздействието:</p> <p>Гореизложеното обосновава невъзможността на този етап да се калкулират и потенциалните разходи от законовите промени.</p> <p>Независимо от това дали има или не адекватна оценка на въздействието съм убеден, че тази оценка по никакъв начин няма да повлияе на решението за приемане на промените в закона. По същата причина, поради която са приели безпрепятствено всички закони до момента.</p> <p>Винаги могат да кажат, че ползите от закона са по-големи от негативните въздействия. Също така може да кажат, че това е изискване „отгоре“ (Европейския съюз) и е задължително във връзка с присъединяване към Валутния механизъм II и т.н.</p> <p>Моето лично мнение е, че тези мерки няма да откажат политиците да се занимават с корупция. И не е редно заради шепа корумпирани политици всички да</p>		
--	--	--	--

	<p>плащат разходите по този театър на сигурността.</p>		
<p>Коментар в Strategy.bg от 06 юни 2019 г. 18:51:13 - потребител valentin.2017</p>	<p>Ще има негативно засегнати клиенти Цитат от доклада на министъра на финансите: „Приемането на предложението нормативен акт се очаква да има значително положително въздействие както върху държавните органи и институции, посочени като заинтересовани страни във формуляра за частична предварителна оценка на въздействието, така и върху задължените субекти по ЗМИП и техните клиенти, които не се очаква да бъдат засегнати негативно от измененията, но същевременно се запазва възможността да се ползват от повишените гаранции за по-голяма сигурност в резултат на повишената ефективност на превантивното законодателство срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма и надопълнителното разписване на част от мерките по закона.“ Този доклад съдържа лъжа: „които не се очаква да бъдат засегнати негативно от измененията“. В действителност клиентите на задължените субекти по ЗМИП ще плащат повече за стоките и услугите, защото разходите на задължените субекти ще бъдат включени в цените. Напомням и за този текст в оценката</p>		<p>Публикуваният коментар изразява несъгласие и неодобрение спрямо проекта на нормативен акт, оценката на въздействието и мотивите за приемането му. Следва да се отбележи, че не са направени конкретни и поне концептуални предложения за редакции. Понятието „операции и сделки без явна икономическа или законна цел“ е понятие от Директива (ЕС) 2015/849 и е транспонирано в ЗМИП, приет и влязъл в сила през месец март 2018 г. Със закона се транспониран изисквания на европейска директива, което е свързано с ангажиментите на Република България, произтичащи от членството ѝ в Европейския съюз.</p>

	<p>за въздействието:</p> <p>„Гореизложеното обосновава невъзможността на този етап да се калкулират и потенциалните разходи от законовите промени.”</p> <p><i>От една страна се твърди, че клиентите няма да бъдат засегнати негативно, а от друга страна се твърди, че не може да се калкулира повишението на цените.</i></p>		
<p>Коментар в Strategy.bg от 07 юни 2019 г. 12:37:04 - потребител RIA</p> <p>Център за оценка на въздействието на законодателството</p>	<p>Не са спазени нито общият задължителен срок от 30 дни, нито срокът по изключение от 14 дни за ОК</p> <p>В приложената частична оценка на въздействието е посочено, че проектът на Решение на Министерския съвет за одобряване на Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари ще бъде публикуван в началото на месец юни 2019 г. за обществени консултации за срок от 14 дни на интернет страницата на ДАНС, както и на Портала за обществени консултации на Министерски съвет.</p> <p>Аргументите на вносителя за прилагането на по-краткия срок са: „... <i>неголемия брой на предлаганите промени, факта, че голяма част от същите се отнасят до въвеждане на национални координационни механизми за събиране на и предоставяне на определените в Директивата категории информация,</i></p>	<p>Приема частично предложението.</p>	<p>По отношение на калкулирането на 14-дневния срок, допуснатата техническа грешка при публикуването е отстранена и е определен срок до 20.06.2019 г.</p> <p>По отношение на обосноваването на определяне на срок, по къс от 30-дневния стандартен срок:</p> <p>Проектът бе предмет на обществено обсъждане в рамките на 14 дни, като бяха отчетени получените становища и предложения. Този срок се наложи от необходимостта от изпълнение на Плана за действие, приет с Решение № 611 на МС от август 2018 г., както и от необходимостта от изпълнение на ангажиментите, които е поела българската страна в писмото за намерения от 29.06.2019 г., изпратено до председателя на Еврогрупата, председателя на Европейската централна банка, министрите на държавите членки</p>

	<p><i>което не се очаква да доведе до допълнителен финансов разход или разход на административен ресурс, както и на факта, че не се очаква увеличаване на административната тежест за субектите, които са задължени по сега действащия ЗМИП, а въвеждането на новите категории задължени субекти е изпълнение на императивно изискване на Директивата и не подлежи на преценка от страна на държавата...”</i></p> <p>Чл. 26, ал. 4 изр. второ от Закона за нормативните актове позволява намаляването на срока на обществената консултация до 14 дни в една единствена хипотеза - наличието на „изключителен случай“, който следва да бъде изрично мотивиран. Обясненията на съставителите на ОВ по никакъв начин не сочат на „изключителност” на случая. Изложените аргументи говорят за прилагане на съкратения срок „по целесъобразност“, на база субективната преценка на съставителя за характера на промените. Съставителят се е позовал на несъществуващи в закона основания за намаляване на срока и по този начин грубо ограничава на правото на заинтересованите страни да се запознаят и изразят становище по законопроекта в разумен, достатъчно дълъг срок.</p> <p>В противоречие с написаното в ОВ от самия съставител, срокът на</p>		<p>от еврозоната, министъра на финансите и управителя на централната банка на Дания и заместник-председателя на Европейската комисия. Присъединяването на Република България към Валутния механизъм II е изключително важен приоритет за дългосрочното икономическо развитие на страната и за нейната по-задълбочена интеграция в рамките на Икономическия и паричен съюз на ЕС. Без изпълнение в срок на посочените ангажименти постигането на тази изключително важна цел може да бъде подложено на риск. Целта на законопроекта е единствено да се въведат изискванията на Директива (ЕС) 2018/843, която е задължителна за държавите членки на ЕС и която е публикувана в Официалния вестник на ЕС на 19.06.2018 г. Определянето на срока за обществено обсъждане се обуславя и от неголемия брой на предлаганите промени, факта, че голяма част от същите се отнасят до въвеждане на национални координационни механизми за събиране на и предоставяне на определените в Директивата категории информация, което не се очаква да доведе до допълнителен финансов разход или разход на административен ресурс, както и на факта, че не се очаква</p>
--	---	--	--

	<p>обществената консултация е определен от 06.06.2019 до 19.06.2019 г., т.е. 13 дни. Не само, че не е спазен общият задължителен 30-дневен срок, но не е спазен и задължителният минимален срок от 14 дни за провеждане на обществената консултация.</p> <p>Кое налага срокът на консултацията да е 13 дни, т.е. под минимално допустимият за нас е необяснимо.</p> <p>До какво води неспазването на законодателството относно законодателството, за нас обаче е пределно ясно – до загуба на доверие на обществото в целия процес на вземане на публични решения, в титуляра на този процес в лицето на държавата и в резултатите, които той произвежда – нормативните актове. Резултатите от това са налице – ниско ниво на ефективност на правоприлагането и ниско правосъзнание на гражданите – адресати на регулирането...</p> <p>Поради това считаме, че обществената консултация във връзка с конкретния проект на нормативен акт следва да се проведе в пълния 30-дневен срок, защото в противен случай не би отговаряла на изискванията на ЗНА</p>		<p>увеличаване на административната тежест за субектите, които са задължени по сега действащия ЗМИП, а въвеждането на новите категории задължени субекти е изпълнение на императивно изискване на Директивата и не подлежи на преценка от страна на държавата.</p>
<p>Коментар в Strategy.bg от 11 юни 2019 г. 17:38:41 - потребител poptolev-tn</p>	<p>За да се спази пълното съответствие с Директива 2015/849 (след последната промяна с Директива 2018/843), предлагам да се извършат следните изменения в</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>В рамките на работната група, която подготви текстовете на закона е счетено за целесъобразно да не се обединяват отделните категории</p>

<p>Тошко Поптолев</p>	<p>ЗМИП: § Член 4, точка 12 се отменя.</p>		<p>задължени лица. В практиката не са установени затруднения в определянето на лицата, попадащи в обхвата на т. 12 на чл. 4 ЗМИП.</p>
<p>Коментар в Strategy.bg от 11 юни 2019 г. 17:38:41 - потребител roptolev-tn</p> <p>Тошко Поптолев</p>	<p>§ Член 4, точка 13 се изменя така: „13. одитори, външни счетоводители и данъчни консултанти и всяко друго лице, което се задължава да предоставя, пряко или чрез други лица, с които това друго лице е свързано, материална помощ, съдействие или съвети по данъчни въпроси като основна стопанска или професионална дейност;“</p> <p>Така предложението от мен текст е едно към едно (в пълно съответствие) с текста на чл. 2, параграф 1, точка 3, буква „а“ на Директива 2015/849.</p> <p>Твърдо съм убеден, че обхвата на член 4 на ЗМИП трябва да бъде аналогичен на този на чл. 2 на Директива 2015/849. Обхвата на българското законодателство според мен е твърде много разширен и нефункциониращ. Все пак мерките са предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и трябва да се наблегне именно върху тази система, а не върху всички субекти на икономиката у нас.</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Предложената редакция би довела до повече въпроси при прилагането (напр. какво означава „лице, което се задължава да предоставя“). В рамките на работната група е взето решение за използване на понятия, по-близки до вече използваните в българското законодателство, като напр. „по занятие“. Такъв е подходът и по отношение на други категории, посочени в чл. 4 от ЗМИП.</p>
<p>Коментар в Strategy.bg от 11 юни 2019 г. 17:38:41 - потребител</p>	<p>Предлагам и да се добави ново понятие: § ... В § 1 от Допълнителните</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>В рамките на работната група е възприет подход в случай, че Директива (ЕС) 2015/849 или Директива (ЕС) 2018/843</p>

<p>popolev-tn</p> <p>Тошко Поптолев</p>	<p>разпоредби се създава точка 25:</p> <p>25. „Съдействие по данъчни въпроси“ е всяко действие ... [от тук нататък дефиницията трябва да се довърши от авторите на законопроекта] - без въвеждането на това понятие, рискуваме да изпаднем в нееднозначно тълкуване на ЗМИП и в известна степен в сериозно затруднение в неговото коректно изпълнение.</p>		<p>не въвеждат дефиниция за конкретно понятие и такава дефиниция не е въведена в съответните секторни закони, регламентиращи конкретната дейност, да не се въвеждат дефиниции в ЗМИП. Това крие риск от въвеждане на дефиниция в ЗМИП, която не отразява спецификите на конкретната дейност и нейната уредба в секторното законодателство. Следва да се отбележи, че в самия коментар не е предложен конкретен текст.</p>
<p>Българска асоциация за лизинг</p>	<p>1. Приветстваме предвиденото в § 6 от проекта създаване на списък с длъжности, при които заемащото го лице попада в дефиницията на чл. 36, ал. 2, доколкото част от дефинициите на този текст са доста общи. Проектът обаче не предвижда този списък да се представя на задължените лица, за да могат същите да изпълняват задълженията си чл. 42 от ЗМИП, а се предоставя единствено на Европейската комисия. Считаме, че този списък с длъжности следва да е публичен и да е на разположение на интернет - страницата на ДАНС, тъй като на практика същият се явява официално тълкуване на чл. 36, ал.2 от ЗМИП и е важен за неговото точно прилагане. Същевременно считаме, че след създаване на този списък ДАНС, съвместно с лицата по чл. 36а, ал2 от проекта, Сметната палата и Дирекция</p>	<p>Приема частично предложението.</p>	<p>Текстът на законопроекта е редактиран..</p>

	<p>гражданска регистрация и административно обслужване" при МРРБ следва да разработи и поддържа актуална база данни с лицата, заемащи длъжности от списъка, както и на свързаните с тях лица по смисъла на чл. 36, ал.5, т. 1-4 от ЗМИП. По този начин задължените лица ще бъдат в състояние ефективно да изпълняват задълженията си по чл. 42 от ЗМИП, тъй като липсата на национална база данни на лицата по чл. 36 от ЗМИП в момента представлява сериозна пречка за изпълнение на законовите задължения, доколкото събирането на информация чрез декларации и други мерки е несигурна и трудно проверим а; държавните органи разполагат с цялата необходима информация /било като работодатели, било като получатели на декларации за конфликт на интереси, било като поддържащи базата данни за населението и роднинските връзки/, но липсва единна база данни за нея.</p>		
<p>Българска асоциация за лизинг</p>	<p>2. В § 22 от проекта е предвидена ограничена публичност на националната оценка на риска от изпиране на пари. Същото е обяснимо предвид че в документа е възможно да присъства и информация - обект на класифицирана информация, но от друга страна националната оценка на риска е важна за задължените лица по закон с оглед на това, че същата е основа за изготвяне на секторни</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Направеното предложение не следва от конкретно изискване на Директива (ЕС) 2018/843. В чл. 7 от Директива (ЕС) 2015/849 е предвидено предоставяне на подходяща информация на задължените лица. Възприетият при транспонирането на Директива (ЕС) 2015/849 подход предвижда преценка за целесъобразност. Резюмето на доклада за националната оценка на риска също може да съдържа</p>

	<p>и индивидуални оценки на риска от тяхна страна, както това е предвидено в чл. 97, ал. 1, т. 4 и 5 от ЗМИИ. В чл. 97, ал.2 от ЗМИП е предвидено, че за целите на задължените лица единствено <u>результатите</u> от националната оценка на риска могат да им се предоставят, при нова - в ограничен обем по преценка на работната група по чл. 96 от ЗМИП. Т.е. от една страна Националната оценка на риска ще бъде достъпна само в кратко резюме, а от друга - Работната група по чл. 96 от ЗМИП не може да предостави на задължените лица нищо различно от резултатите от оценката, т.е. информацията, на която тези резултати се базират, направените допускания и друга фактологична и аналитична информация, послужила за достигане до резултата/ ще останат в тайна за задължените лица и същите няма да са в състояние нито да изготвят адекватна секторна и индивидуална оценка на своя риск, нито да преценят налице ли са основанията да прилагат мерки комплексна проверка или имат основание да искат прилагане на опростена проверка на клиентите си. В тази връзка считаме, че на задължените лица от финансовия сектор и на техните браншови организации следва да се предостави възможност да получават по- широк кръг информация, респ. предлагаме следната редакция на разпоредбата на чл. 97, ал.2:</p>		<p>информация за данните, послужили за достигане до изводите и заключенията, поради което настоящата редакция на ал. 2 на чл. 97 не ограничава тази възможност.</p>
--	--	--	---

	<p>„2) Националната оценка на риска се предоставя на органите по чл. 96, ал.3 и на лицата по чл. 4, т. 1,2,3,5,6,8-12 в цялост, като класифицираната информация, доколкото не касае дейността на лицата, може да се заличи. На останалите лица по чл. 4 националната оценка на риска се предоставя в обема, касаещ единствено техния сектор и обобщени резултати, мерки и предписания. Резюме на оценката на риска и нейните актуализации, което не съдържа класифицирана информация, се публикува на интернет - страниците на ДАНС и на органите и институциите по чл. 96, ал.3. Обемът на предоставената информация и начинът за предоставянето ѝ се определят от работната група по чл. 96, ал. 1 в срок до 15 дни от изготвяне/ актуализиране на националната оценка на риска.</p>		
<p>Българска асоциация за лизинг</p>	<p>3. Предлагаме да бъде добавена нова точка в чл. 30, ал. 1 от ЗМИП със следното съдържание:</p> <p>„5. Финансови продукти или услуги, чието целево усвояване се проследява / наблюдава от лицето по чл. 4, което ги предоставя.” Мотивите ни за това искане произтичат от специфичния характер на лизинговото правоотношение и от бизнес смисъла на лизинговата сделка. При кандидатстване за лизингово финансиране лицата, с които лизинговото предприятие</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Посочените в чл. 30, ал. 1 от ЗМИП хипотези възпроизвеждат т. 2 на Приложение II на Директива (ЕС) 2015/849. Изтъкнатите в предложението мотиви за това предложение биха могли да послужат за целите на оценката на риска от страна на самото задължено лице и (при изпълнение на кумулативно определените условия в чл. 26 от ЗМИП) да се предвиди прилагане на мерки за опростена комплексна проверка по реда и условията на ЗМИП и ППЗМИП.</p>

	<p>влиза в търговски взаимоотношения, са предмет на проверка, установяваща произхода на средствата, с които лицето ще заплаща задълженията си по сключения лизингов договор. В рамките на тази проверка се анализира дали предметът на лизинга съответства на дейността/ нуждите на лицето - лизингополучател, както и дали неговите доходи са и очаквано ще бъдат достатъчни за редовно изпълнение на задълженията му за плащане. В допълнение, при отпускане на лизингово финансиране, лицето по чл. 4, т. 5 изцяло контролира неговото целево усвояване, доколкото заплащането на лизинговата вещь се извършва от това лице, а не от лизингополучателя. Идентична е ситуацията и при целево кредитиране, при продажба на изплащане и при други случаи, в които клиентът не получава пряко паричните средства, а вещь.</p>		<p>Следва да се отбележи, че предложението не е свързано с текст от предложението за обществено обсъждане законопроект, а касае действащ текст на приетия през март 2018 г. ЗМИП.</p>
<p>Българска асоциация за лизинг</p>	<p>4. Чл. 38, ал. 2 от ЗМИП да бъде допълнена по следния начин: „(2) В случаите, при които след установяване на делови взаимоотношения се установи, че клиент или действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, е лице по чл. 36, продължаването на деловите взаимоотношения може да стане само след одобрение от служител на висша ръководна длъжност на лицето по чл. 4, освен при</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Следва да се отбележи, че предложението не е свързано с текст от предложението за обществено обсъждане законопроект, а касае действащ текст на приетия през март 2018 г. ЗМИП. Цитираната разпоредба от действащия ЗМИП транспонира изискване на чл. 20 Директива (ЕС) 2015/849, по отношение на което тази директива не предвижда изключения.</p>

	<p>договори с продължително изпълнение, при които задълженото лице е предоставило изцяло своята престация.”</p> <p>Изискването за съгласие за продължаване на деловите отношения при договори с продължително изпълнение, каквито са лизинговите договори, договорите за продажба със запазване на собствеността, инвестиционните кредити и др. подобни създава несигурност в легитимните правни очаквания на лицето, което е встъпило в търговски отношения с лице по чл. 4, т. 5, сключвайки съответния договор. Промяна на рисковия статут на клиента през времетраенето на договора (например, на третата година след сключването му и редовното му изпълнение към този момент лицето заеме длъжност по чл. 36 от ЗМИП) не може да бъде основание за едностранното му прекратяване от страна на съответното задължено лице, без да са налице други правни основания. Подобно преобразуващо право би било несъразмерно и нерещипрочно и би нарушило правата и законните интереси на потребителите.</p>		
Българска асоциация за лизинг	<p>5. Чл.36, ал. 2, т. 9 да бъде редактирана. Включването в дефиницията за лица, заемащи висша държавна длъжност, на всички лица, заемащи длъжности кметове и заместник-кметове на общини и председатели на общински съвети, не кореспондира с изчерпателното</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Следва да се отбележи, че предложението не е свързано с текст от предложението за обществено обсъждане законопроект, а касае действащ текст на приетия през март 2018 г. ЗМИП. Цитираната разпоредба от действащия ЗМИП възпроизвежда текст от</p>

	изброяване в чл. 3, т. 9 от Директива 2015/849. Считаме, че релевантно за Р. България е включването единствено на длъжностните лица от общини, в които общинският център има районно деление.		отменения ППЗМИП. Промяна на подхода, свързана с ограничаване на хипотезите за прилагане на мерките за разширена комплексна проверка, следва да се предприеме при наличие на заключения от национална оценка на риска, обосноваващи нисък риск за изпиране на пари в тези случаи.
Българска асоциация за лизинг	6. Новите ал. 12 и ал. 13 от чл. 63 на ЗМИП следва да бъдат редактирани, като отпадне задължението на лицата по чл. 4 от ЗМИП при установени несъответствия в информацията за действителен собственик на клиент и информацията за действителен собственик, вписана в съответния регистър, да уведомяват прокурора, а по преценка - и компетентния да разпорежи промяна на вписаните обстоятелства съд. Контролен орган по прилагането на ЗМИП е дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. В тази връзка при констатиране на несъответствия лицата по чл. 4 от ЗМИП следва да информират единствено този орган, който въз основа на анализа на конкретните обстоятелства и компетентната си преценка да уведоми прокуратурата и съответния компетентен съд. Именно такава е и изискването на Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20	Приема предложението.	Текстът на законопроекта е редактиран съответно, като е съобразен със становището на Агенция по вписванията, получено в хода на съгласуването по реда на УПМСНА и други становища, получени в рамките на общественото обсъждане.

	<p>Май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/БС (текст от значение за ЕИП).</p>		
<p>Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България</p>	<p>I. ПРАКТИЧЕСКИ ПРОБЛЕМИ, СВЪРЗАНИ С ПРИЛОЖЕНИЕТО НА § 2, АЛ. 1, Т. 1 ОТ ДР НА ЗМИП ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДРУЖЕСТВАТА. ДЪЩЕРНИ НА ПУБЛИЧНИТЕ ДРУЖЕСТВА.</p> <p>Както разпоредбата на чл. 3. т. 6. б (а), бб (i) от Директива (ЕС) 2015/849. така и разпоредбата на §2, ал. 1. т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗМИП. въвеждат изключение за публичните дружества от задължението за обявяване на действителен собственик.</p> <p>Практическият проблем, свързан с прилагането на посоченото изключение, възниква по отношение на дружества, които притежават статут на дружества, които са дъщерни на публичното, т.е. по отношение на тях публичното дружество упражнява контрол, по смисъла на § 2. ал. 3 от ДР на ЗМИП. Тези дружества са субект на задължението за оповестяване на действителен собственик - физическо лице. но същевременно са поставени в ситуация на обективна невъзможност да изпълнят</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Предложението не е свързано с текст от предложения за обществено обсъждане законопроект, а се отнася до въпроси по прилагането на действащ текст на приетия през март 2018 г. ЗМИП.</p> <p>В допълнение, следва да се отбележи, че ал. 1 на предложението нов чл. 65а е формулирана по начин, който се отнася до целия раздел, а същевременно, ал. 2 засяга само вписването на обстоятелства в ТРРЮЛНЦ и РБ.</p> <p>Приемането на предложението в този вид крие опасности от внасяне на допълнителна неяснота при последващото прилагане на закона.</p> <p>Поставеният въпрос за практически проблеми по прилагането на § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП по отношение на дъщерните дружества на публични дружества ще бъде обсъден в работната група за намиране на адекватно решение.</p>

	<p>това задължение, тъй като техният едноличен собственик или мажоритарен акционер/съдружник (юридическо лице) е освободен от това задължение съгласно § 2, ал. 1.т. 1 от ДР на ЗМИП.</p> <p>Необходимо е да се отбележи, че тази неяснота в закона генерира противоречива практика от страна на ТРРЮЛНЦ по отношение на произнасяне от страна на длъжностните лица по вписванията във връзка с декларации по чл. 63 от ЗМИП, които са подадени от дружества, спрямо които публичното упражнява контрол.</p> <p>При преглед на практиката по отношение на подаване на заявления за деклариране на действителен собственик от страна на дружества, контролирани от публично дружество, се оказва, че в едни случаи като юридическо лице - действителен собственик на дъщерното дружество се вписва публичното, а в други се приема, че когато действителният собственик е юридическо лице, попадащо в изключението на §2, ал. 1. т. 1 от ДР на ЗМИП, то не следва да се извършва вписване на действителен собственик на основание посоченото законово изключение.</p> <p>Констатирани са и случаи, когато търговският регистър към Агенцията по вписванията постановява откази за</p>		
--	---	--	--

	<p>вписване, с мотив, че действителен собственик е само физическо лице по ЗМИП. Част от постановените откази допълнително препращат към прилагането на §2, ал. 5 от ДР на ЗМИП. който предвижда, че в случай на невъзможност да се установи действителен собственик или когато съществуват съмнения, че установеното лице не е действителният собственик, за такъв се счита физическото лице, изпълняващо длъжността висш ръководен служител. Посочените откази, постановени от длъжностните лица по вписванията, не отчитат специалния статут на дружествата, които са дъщерни на публични такива, включително и въведеното с разпоредбата на §2, ал. 1. т. 1 от ДР на ЗМИП изрично освобождаване на публичните дружества от задължението за обявяване на действителен собственик по ЗМИП.</p> <p>Прилагайки различен подход по отношение на вписването в търговския регистър на действителен собственик на дружества, които притежават статут на дъщерни на публични дружества, считаме, че тези икономически субекти са поставени в неравностойно положение, което е в разрез с действителната цел на европейската регулация - прилагането на еднакви правила за прозрачност, по отношение на разкриването на информация</p>		
--	--	--	--

	<p>за действителен собственик, което на свой ред влиза в пряко противоречие с европейската идея за равнопоставено третиране на всички субекти.</p> <p>Въпросът с дружествата, които са дъщерни на публични дружества и практическите проблеми, свързани с изпълнението на законовите задължения за обявяване на действителен собственик, следва да се разглеждат в два аспекта:</p> <ul style="list-style-type: none">• Дъщерни дружества, чиито едноличен собственик на капитала е публично дружество - в този случай едноличният собственик на капитала е вписан като такъв по партидата на дъщерното дружество, поради което не би следвало да се декларира действителен собственик (на основание чл. 63. ал. 5 във връзка с §2, ал. 1. т. 1 от ДР на ЗМИП). Това разбиране се подкрепя и от Комисията за финансов надзор (КФН), която в свое писмо. изх. № 09-00-19 от 21.05.2019 г., съгласувано с Държавна агенция „Национална сигурност“, изрично посочва, че по отношение на публичните дружества „не се прилагат предвидените за останалите корпоративни юридически лица изисквания за идентификация на действителния собственик, включително изискването за подаване на декларация по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП“, като същото ”се		
--	--	--	--

прилага аналогично и по отношение на случаите, когато публичното дружество е едноличен собственик на капитала на търговско дружество".

Именно такава беше и идеята на предходните изменения на ЗМИП. в частност - разпоредбата на чл. 63. ал. 5 от ЗМИП - да се освободят от задължението за обявяване на действителен собственик дружествата, чиито действителни собственици са вписани като съдружници и/или еднолични собственици на капитала по партидите на участващи във веригата на собственост юридически лица или други правни образувания. Следвайки същата правна логика, дъщерните дружества, чиито едноличен собственик на капитала е публично дружество и същият е вписан по партидата на дъщерното, следва да се считат обхванати от освобождаването, предвидено в чл. 63, ад. 5 във връзка с §2, ал. 1. т. 1 от ДР на ЗМИП.

- **Дъщерни дружества, чиито мажоритарен акционер/съдружник е публично дружество** - в този случай изискването за деклариране на действителен собственик следва да се приложи единствено дотолкова, доколкото се декларира от дъщерното дружество, че същото е контролирано от публично дружество, тъй като това мажоритарно

	<p>участие не е вписано по партидата на дружеството-заявител. Изложеното е единственото резонно и законосъобразно изпълнение на чл. 63. ал. 4 от ЗМИП от тези субекти, тъй като при проследяването на веригата на собствеността не би могло да бъде приложено общото понятие за действителен собственик по § 2 от ДР на ЗМИП, доколкото мажоритарното участие принадлежи на лице (публично дружество), за което това понятие не се прилага. В този смисъл, като действителен собственик на такова дружество може да бъде посочено единствено самото публичното дружество, като бъде указано, че последното го контролира.</p> <p>Гореизложеното отразява последователното прилагане на изключението, предвидено в §2, ал. 1. т. 1 от ДР на ЗМИП и общата логика на закона, но липсата на изрична правна уредба в този смисъл, създава обективни пречки както пред задължените правни субекти, така и пред длъжностните лица към Агенцията по вписванията, по отношение на изпълнение на законовите правомощия, установени в ЗМИП. Естествена последица от тази нормативна празнота е вече констатираната противоречива практика на ТРРЮЛНЦ по заявления за обявяване на действителен собственик, подадени от посочените</p>		
--	---	--	--

категории лица. която в преобладаващата си част е в пряко противоречие с разпоредбата на §2, ал.1, т. 1 от ДР на ЗМИП и на чл. 3. т.6. б (а), бб(і) от Директива (ЕС) 2015/849.

В тази връзка и с цел създаване на яснота и преодоляване на посочената по-горе противоречива практика, предлагаме de lege ferenda да бъде създаден нов чл. 65а , в раздел VI, глава 2 от ЗМИП със следното съдържание:

(1) Разпоредбите на настоящия раздел не се прилагат за дружества, чиито финансови инструменти се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, както и за юридическите лица и другите правни образувания, еднолично притежавани от тях.

(2) Юридическите лица и другите правни образувания, които не са еднолично притежавани, но са контролирани от дружество по ал. 1, следва да заявят за вписване това обстоятелство и данните за контролиращото дружество по чл. 63, ал. 4, т. 2 в съответния регистър.

	<p>За пълнота на изложението, следва да бъде отчетено, че подобно разрешение е прието и в други страни от ЕС, където изрично е предвидено, че публичните дружества и техните дъщерни дружества не подлежат на задължения за оповестяване. В този смисъл, всяко друго законово разрешение би довело до неоправдана административна тежест за правните субекти, учредени на територията на Република България, което ги поставя в по-неизгодно положение в сравнение със същите лица в други страни от ЕС.</p> <p>Не на последно място, следва да се има предвид, че неотстраняването на посочената неяснота по прилагане на чл. 63. ал. 4 ЗМИП по отношение на разглежданите категории лица, ще доведе до продължаващо натрупване на противоречива практика, затормозяване на ТРРЮЛНЦ с многократно подаване на аналогични заявления и натоварване на съдилищата с обжалване на неправомерно постановени и дори противоречащи си откази.</p>		
Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България	II. ПО ОТНОШЕНИЕ ПРИЛАГАНЕТО НА ПРЕДВИДЕНИТЕ В ЗИД НА ЗМИП ИЗМЕНЕНИЯ В ЧЛ. 4, Т. 13 И ЧЛ. 4. Т. 18 ОТ ЗИД НА ЗМИП СПРЯМО ДРУЖЕСТВА, КОИТО ИМАТ СТАТУТ НА ОБСЛУЖВАЩИ	Не приема предложението.	В предложението правилно е посочено, че понятието „по занятие” има правна легитимност в нашата доктрина и практика, както и, че терминът „извършва по занятие” е с утвърдено правно значение в националното

**ДЕЙНОСТТА НА ДСИЦ, СЪГЛАСНО
ЧЛ. 18 ОТ ЗАКОНА ЗА ДРУЖЕСТВАТА
СЪС СПЕЦИАЛНА ИНВЕСТИЦИОННА
ЦЕЛ**

На първо място е необходимо да се посочи, че предложената нова редакция на т. 13 буквално интерпретира използваните от Директивата (чл. 2. пар. 1, (3). (а)) понятия „основна стопанска или професионална дейност”, наред и в допълнение на легалното понятие „по занятие”, което има правна легитимност в нашата доктрина и практика. Терминът „извършва по занятие” е с утвърдено правно значение в националното законодателство. Използва се за означаване на търговска дейност, която се извършва системно и професионално. Среща се в Закона за пазарите на финансови инструменти (чл. 6. чл. 153 и др.), Кодекса за застраховането, Валутния закон и др.

Считаме, че употребата в една разпоредба на две различни по смисъл понятия създава неяснота по отношение съдържанието на тези термини, доколкото добавянето им оставя впечатлението, че те обхващат нещо различно и в допълнение на понятието "по занятие".

Допълнителна неяснота създава факта, че редица разпоредби на чл. 4, транспониращи категории задължени лица в

законодателство.

В рамките на обсъжданията в работната група е постигнато съгласие за предложената със законопроекта формулировка, тъй като по този начин се обхващат и лица, които не са търговци по смисъла на Търговския закон, с дейността на които най-често се свързва понятието „по занятие”, но извършват като основа професионална дейност подобни услуги, напр. по граждански договори. Следва да се отбележи, че Директива (ЕС) 2018/843 и Директива (ЕС) 2015/849 не изключват тези лица от обхвата си, а само лица, които са служители (т.е. лица, извършващи дейност по трудово или служебно правоотношение, което беше изрично въведено с последното изменение на ЗМИП от месец май 2019 г.). Заместването на използваното от директивата понятие „основна стопанска или професионална дейност” с терминът „по занятие” носи риск от тълкуване за ограничаване приложното поле на директивата и непълно транспониране на изискването, тъй като за понятието „по занятие” липсва изрична законова дефиниция, която да доказва еквивалентността му с понятието „основна стопанска или професионална дейност”

	<p>чл. 4 от ЗМИП. съгласно чл. 2, § 1, (3) от Директивата, използват именно правно легитимния термин "по занятие".</p> <p>Предлагаме, с оглед преодоляване на бъдеща неяснота относно прилагането на разпоредбата, терминът „по занятие” да бъде запазен и в новата редакция на чл. 4, т. 13 от ЗИД на ЗМИП, а именно:</p> <p><i>Г. „13. лицата, които по занятие предоставят счетоводни услуги и/или консултации в областта на данъчното облагане, както и лицата, които по занятие предоставят, пряко или непряко чрез свързани с тях лица. съдействие под каквато и да е форма или съвети по данъчни въпроси”.</i></p>		
<p>Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България</p>	<p>Аналогични съображения следва да се изложат и по отношение на новата редакция на чл. 4, т. 18 от ЗИД на ЗМИП, доколкото идеята на законодателя е да приведе разпоредбата в пълно съответствие с изискванията на чл. 2, §1, т. 3, б. „г” от Директивата. С оглед изложеното, считаме, че посочената цел би могла да бъде изцяло постигната чрез буквалното интерпретиране на текста чл. 2, §1, т. 3, б.„г” от Директивата.</p> <p>Считаме, че възприемането на този подход от законодателя би предотвратило възможността за нееднозначно тълкуване и</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Предложената със законопроекта редакция е в съответствие с изискванията на Директива (ЕС) 2018/843, която не предвижда изключения. Вж. и коментара по предходното предложение.</p>

	<p>прилагане на текста на чл. 4. т. 18 от ЗИД на ЗМИП, включително и чрез въвеждане на нови категории икономически субекти, задължени лица по ЗМИП. които не са обхванати от Директивата.</p> <p>Съгласно разпоредбата на чл. 18. ал. 1 от ЗДСИЦ, дружество със специална инвестиционна цел (ДСИЦ), не може да осъществява пряко дейностите по експлоатация и поддръжка на придобитите недвижими имоти или събиране на придобитите вземания.</p> <p>Съгласно чл. 18 от същия закон. ДСИЦ възлага на едно или повече търговски дружества, разполагащи с необходимите организация и ресурси (обслужващо дружество), обслужването и поддържането на придобитите недвижими имоти, извършването на строежи и подобрения, обслужването на придобитите вземания, респективно воденето и съхраняването на счетоводна и друга отчетност и кореспонденция, както и извършването на други необходими дейности.</p> <p>Видно от горното, дейността на обслужващите дружества по чл. 18 от ЗДСИЦ е специфична и нормативно урегулирана, като голяма част от тези икономически субекти са учредени с единствена цел да осъществяват дейност като обслужващи дейността на ДСИЦ.</p>		
--	--	--	--

	<p>Предвид статута им на обслужващи дейността на ДСИЦ дружества, законодателят не е въвел лицензионен режим по отношение на дейността на тази категория икономически субекти. Независимо от обстоятелството, че обслужващите дейността на ДСИЦ дружества не подлежат на лицензионен режим, националното законодателство предвижда специални контролни правомощия от страна на КФН по отношение на осъществяваната дейност от страна на тези субекти. Първото от тези правомощия, е установено в разпоредбата на чл. 11. ал. 3 от ЗДСИЦ, в чиято т. 1 изрично е посочено, че КФН отказва да издаде лиценз на дружество да извършва дейност като ДСИЦ, ако обслужващото дружество не отговаря на изискванията на ЗДСИЦ. Второто, е установено в разпоредбата на чл. 15. ал. 1 от ЗДСИЦ, където изрично се предвижда, че замяната на обслужващо дружество се одобрява изрично от КФН. Административното производство по одобрение на обслужващото дружество, както и неговата замяна, се развива пред КФН, въз основа на нормативно установен минимум от информация, която тази категория субекти са длъжни да предоставят съгласно изискванията на Наредба № 11 от</p>		
--	--	--	--

	<p>03.12.2003 г. за лицензите за извършване на дейност като регулиран пазар, пазарен оператор, за организиране на многостранна система за търговия, за извършване на дейност като инвестиционен посредник, инвестиционно дружество, управляващо дружество, дружество със специална инвестиционна цел, национален инвестиционен фонд и лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд (Наредба № 11).</p> <p>Информацията, която следва да се представи пред регулатора, както за одобрение, така и за замяна на обслужващо дружество е изброена съответно в чл. 43 и чл. 43в от Наредбата, а именно:</p> <ol style="list-style-type: none">1. заверен препис от сключения договор за обслужване на дейността на дружеството със специална инвестиционна цел;2. документи, удостоверяващи наличието на необходимите организация и ресурси за осъществяване на дейността по чл. 18, ал. 2 ЗДСИЦ по обслужване на дружеството със специална инвестиционна цел;3. декларация, че лицата, управляващи обслужващото дружество, не са съпрузи или роднини до трета степен включително, по права или по съребрена линия помежду си или на член на управителен или контролен орган на		
--	---	--	--

	<p>обслужващото дружество или на дружеството със специална инвестиционна цел.</p> <p>Освен изложеното дотук, следва да се отбележи, че ЗДСИЦ и по-конкретно разпоредбата на чл. 21. ал. 3 от същия, разрешава на ДСИЦ да инвестират до 10 на сто от капитала си в обслужващо дружество. В тази връзка, ДСИЦ освен изискването за представяне годишни, тримесечни и шестмесечни отчети и уведомления за финансовото си състояние, които поради факта че притежава статут на публично дружество, е задължено да представя пред КФН, обществеността и регулирания пазар, следва да представя годишни, тримесечни и шестмесечни финансови отчети по отношение на дейността на обслужващите ДСИЦ дружества пред КФН. обществеността и регулирания пазар.</p> <p>В допълнение на горното, следва да посочим, че дейността на обслужващите ДСИЦ дружества не би следвало да бъде определена като посредничество, респективно да бъде квалифицирано като извършване на дейност по чл. 4. т. 18 от ЗИД на ЗМИП, поради следните съображения:</p> <p>Дейността на ДСИЦ, регламентирана изчерпателно в</p>		
--	---	--	--

	<p>разпоредбата на чл. 4 от ЗДСИЦ. се извършва технически от персонала на обслужващо дружество, поради факта, че АДСИЦ не може да разполага с такъв персонал, а следва да действа именно чрез обслужващото си дружество. Това е особена структура, която се различава съществено от посредничеството както юридически, така и фактически. Това най-явно се откроява при прилагането на комплексната проверка и нейните изискуеми от закона последици. При посредничеството, ако резултатът от извършена комплексна проверка на клиент по ЗМИП е неудовлетворителен съгласно изискванията на ЗМИП, посредникът следва да откаже транзакцията. В описания случай, брокерът би отказал собствената си транзакция със свой клиент, т.е. предоставяне на самата посредническа услуга срещу заплащане в негова полза и сключването ѝ от негово име. Ако тази конструкция се пренесе върху обслужващо дружество, комуникиращо с клиент - потенциален контрагент на ДСИЦ, то се оказва, че ако резултатът от комплексна проверка по ЗМИП е неудовлетворителен, то обслужващото дружество следва да откаже не собствена, а чужда - на ДСИЦ - транзакция.</p> <p>На база изложеното по-горе и с цел</p>		
--	---	--	--

	<p>постигане на пълна яснота предлагаме в Допълнителните разпоредби на ЗМИП да се въведе изключение по отношение на обслужващите дружества, във връзка с дейността им спрямо ДСИЦ, със следното съдържание:</p> <p>„Чл. 4, т. 13 и т. 18 от ЗМИП не се прилагат по отношение на дружества, които са одобрени от КФН за осъществяване на дейност по чл. 18, ал. 2 от ЗДСИЦ.”</p>		
<p>Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България</p>	<p>III. ОТНОСНО КРЪГА НА ЗАДЪЛЖЕНИТЕ СУБЕКТИ ПО ЧЛ. 4 ОТ ЗМИП</p> <p>Считаме, че правилното транспониране на Директива /ЕС/ 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и Директива 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30.05.2018г, за изменението ѝ, изисква пълно съответствие на категориите задължени субекти съгласно директивите и задължените субекти по чл. 4 от ЗМИП. В случая такова съответствие не е налице, като кръгът задължени лица по чл. 4 от ЗМИП е значително по-широк от очертания в чл. 2 от Директива /ЕС/ 2015/848 и допълнен с Директива 2018/843. Това несъответствие не е отстранено и с</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Следва да се отбележи, че предложението не е свързано с текст от предложението за обществено обсъждане законопроект, а касае действащ текст на приетия през март 2018 г. ЗМИП.</p> <p>С приетия през месец март 2018 г. ЗМИП не са въведени нови категории задължени лица, а е запазен обхвата на отменения ЗМИП. Включване на категории задължени лица, които не са изрично посочени в Директивата, е допустимо (чл. 4 и 5 от Директива (ЕС) 2015/849).</p> <p>Избраният от работната група подход при транспониране на Директива (ЕС) 2015/849 е запазване на категориите задължени лица от отменения ЗМИП поради липсата на приключила Национална оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, която да съдържа заключения и</p>

	<p>предложения проект за изменение на ЗМИП.</p> <p>Конкретен пример е категорията задължени лица по чл. 4. т. 19 от ЗМИП - ”търговци на едро”, каквато категория не съществува нито в Директива /ЕС/ 2015/848. нито в транспонираната чрез настоящия проект за изменение Директива 2018/843.</p> <p>Съгласно съображение 6 от преамбюла на Директива /ЕС/ 2015/848. търговията със стоки е засегната от задълженията по директивата само доколкото <u>се извършват или получават плащания в брой в размер на 10 000 EUR или повече, съответно задължени лица по чл. 2. §1. б.”д” са само търговците, извършващи или получаващи плащания в брой в размер на 10 000 EUR или повече. С Директива 2018/843 кръгът на задължените субекти по отношение на търговията със стоки е допълнен единствено с търговци или посредници в търговията с произведения на изкуството за сделки, които надхвърлят 10 000 EUR.</u> Очевидно целта на директивата е да обхване определен кръг субекти, извършващи търговия със специфични стоки и техният кръг е ясно очертан според предмета на търговия и/или обема на плащането в брой. По аналогичен начин - според вида на търгуваната стока и обема на плащанията в брой е очертан и кръгът на задължените</p>		<p>констатации, обуславящи нисък риск в определени области и по отношение на определени лица. На този етап трудно би могла да се мотивира промяна, която ограничава кръга на задължените лица и същото би могло да доведе до критики при предстоящи мониторингови процедури като приближаващата оценка за България от Пети оценителен кръг на Комитета Монивал към Съвета на Европа.</p>
--	--	--	--

	<p>субекти - търговци на стоки в Международните стандарти за борба с прането на пари и финансиране на тероризма, приети от FATF (последна редакция октомври 2018). както и в наднационалната оценка на риска /Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно оценката на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, които засягат вътрешния пазар и са свързани с презгранични дейности - COM /2017/ 340 final. Брюксел, 26.06.2017г./. В нито един от посочените документи не се идентифицира риск. свързан е „търговия на едро” по принцип, респективно няма категория задължени лица „търговци на едро”, а са идентифицирани конкретни стоки и стойности на сделката, при които се счита, че би имало риск от изпиране на пари.</p> <p>Логиката на Директивата и подчертания в нея и в останалите цитирани документи рисков базирани подход е да се предприемат мерки там, където е установен риск от използването на съответната дейност или стока за изпирането на пари, било поради високата стойност на самата стока, било поради допустимостта за плащания на големи суми в брой. Доколкото действащия в България Закон за ограничаване на плащанията в брой /обн. ДВ. бр.16 от 22 Февруари 2011г., изм. ДВ.</p>		
--	--	--	--

	<p>бр.109 от 20 Декември 2013г., доп. ДВ. бр.98 от 28 Ноември 2014г., изм. и доп. ДВ. бр. 107 от 24 Декември 2014г., изм. ДВ. бр.95 от 8 Декември 2015 г., изм. и доп. ДВ. бр.63 от 4 Август 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.31 от 10 Април 2018г./ забранява плащания в брой на суми над 10 000 лева, този риск е ограничен и следователно рискът от изпиране на пари би могъл да бъде свързан единствено с характера на стоката, а като такава стока директивата /включително и след изменението ѝ с Директива 2018/843/ посочва единствено произведения на изкуството.</p> <p>При тези обстоятелства, и след като с проекта за изменение на закона кръгът от задължени лица по чл. 4 се допълва с търговците на произведения на изкуството за сделки над 10 000 EUR, за да се осигури пълно съответствие с директивата, би следвало общата категория „търговци на едро” по т. 19 да отпадне от кръга задължени лица по закона.</p> <p>В противен случай, необоснованото разширяване на обхвата на ЗМИП освен спрямо задължените по чл. 2 от Директивата субекти, също и спрямо всички „търговци на едро” и всички лица, в чийто вписан предмет на дейност се съдържа изразът „търговия на едро” противоречи както на буквалния прочит, така и на логиката и целта на Директивата и</p>		
--	---	--	--

	<p>налага на българските търговци и техните клиенти допълнителна административна тежест, свързана е прилагането на мерките по закона, независимо от стоката, с която търгуват, като ги поставя в значително по-неблагоприятна позиция спрямо конкурентните им от другите европейски страни, в които директивата е приложена според точния си смисъл.</p> <p>На базата на изложеното, считаме, че за осигуряване на съответствие на Закона с разпоредбите на Директива /ЕС/ 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и Директива 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30.05.2018г. е необходимо сегашният текст на т. 19 да отпадне изцяло или на негово място, в съответствие с чл. 2. пар. 1. б.”д” от директивата, да се очертае кръга на задължените лица, според обема на плащанията в брой, както това е направено в Директивата.</p>		
<p>Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници</p>	<p>Общ коментар</p> <p>Като общ коментар считаме, че срокът на обществената консултация по Проектозакона следва да е минимум 30 дни, в съответствие с изискванията на чл. 26, ал. 4 на Закона за нормативните актове (ЗНА), тъй като не е налице изключителен случай.</p>		<p>Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари бе предмет на обществено обсъждане в рамките на 14 дни, като бяха отчетени получените становища и предложения. Този срок се наложи от необходимостта от изпълнение на Плана за действие, приет</p>

	<p>Аргументите за един по-кратък 14-дневен срок за обществено обсъждане в конкретната ситуация са неприложими. Законът за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) засяга правната сфера на широк кръг от правни субекти и това налага една по-задълбочена дискусия по предлаганите нови текстове. Изложените аргументи за прилагане на съкратен срок са субективно преценени от съставителя и не се позовават на законоустановени основания за намаляване на срока, което ограничава правото на заинтересованите страни да се запознаят и изразят становище по законопроекта.</p> <p>Предвид предстоящия срок за привеждане в съответствие с новото европейско законодателство за мерките срещу изпиране на пари (10 януари 2020 година), а и липсата на изключително обстоятелство по смисъла на чл. 26, ал. 4 ЗНА, считаме че следва да се спази законоустановеният срок за обществено съгласуване от 30 дни.</p>		<p>с Решение № 611 на МС от август 2018 г., както и от необходимостта от изпълнение на ангажиментите, които е поела българската страна в писмото за намерения от 29.06.2019 г., изпратено до председателя на Еврогрупата, председателя на Европейската централна банка, министрите на държавите членки от еврозоната, министъра на финансите и управителя на централната банка на Дания и заместник-председателя на Европейската комисия. Присъединяването на Република България към Валутния механизъм II е изключително важен приоритет за дългосрочното икономическо развитие на страната и за нейната по-задълбочена интеграция в рамките на Икономическия и паричен съюз на ЕС. Без изпълнение в срок на посочените ангажименти постигането на тази изключително важна цел може да бъде подложено на риск. Целта на законопроекта е единствено да се въведат изискванията на Директива (ЕС) 2018/843, която е задължителна за държавите членки на ЕС и която е публикувана в Официалния вестник на ЕС на 19.06.2018 г. Определянето на срока за обществено обсъждане се обуславя и от неголемия брой на предлаганите промени, факта, че голяма част от същите се отнасят до</p>
--	---	--	--

			въвеждане на национални координационни механизми за събиране на и предоставяне на определените в Директивата категории информация, което не се очаква да доведе до допълнителен финансов разход или разход на административен ресурс, както и на факта, че не се очаква увеличаване на административната тежест за субектите, които са задължени по сега действащия ЗМИП, а въвеждането на новите категории задължени субекти е изпълнение на императивно изискване на Директивата и не подлежи на преценка от страна на държавата.
Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници	<p>І По чл. 16, ал. 4 от Проектозакона</p> <p>Новата ал. 4 на чл. 16 въвежда изискване за прилагане на допълнителни действия по комплексна проверка, <i>„когато лицето по чл. 4 има предвидено в закон задължение в рамките на съответната календарна година да се свърже с клиента с цел преглед на относимата информация, свързана с действителния собственик или собственици, или когато задълженият субект има това задължение съгласно дял втори, глава шестнадесета раздел Ш,,а” от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“</i></p> <p>Не е ясно как тази алинея се</p>	Не приема предложението.	Редактираният текст на параграф 5 на чл. 14 от Директива (ЕС) 2015/849 на ЕП и на Съвета предвижда прилагане на мерките за комплексна проверка във всички изброени хипотези без никоя от тях да зависи от другата, като са предвидени две нови хипотези - когато лицето по чл. 4 има предвидено в закон задължение в рамките на съответната календарна година да се свърже с клиента с цел преглед на относимата информация, свързана с действителния собственик или собственици, както и когато задълженият субект има това задължение съгласно Директива 2011/16/ЕС на Съвета (транспонирана в

	<p>съотнася със съществуващото в ал. 3 задължение, създава се впечатление, че задължението за актуализация на информацията се поставя под условие лицето да има правно задължение да се свърже с клиента. Възниква и въпросът, къде другаде, освен в самия ЗМИП, би съществувало задължение за преглед на информация, свързана с действителния собственик.</p> <p>Текстът на Директивата, който би следвало да се имплементира, е следният:</p> <p><i>Държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента не само по отношение на всички нови клиенти, но и — през подходящи времеви интервали, по отношение на съществуващите клиенти в зависимост от риска, при промяна на обстоятелства от значение във връзка с даден клиент или когато задълженият субект има правно задължение в рамките на съответната календарна година да се свърже с клиента с цел преглед на относимата информация, свързана с действителния собственик или собственици...</i></p> <p>Предвид изложеното, бихме желали текстът на чл. 16, ал. 4 да се прецизира и да се отстранят неяснотите относно задължението за актуализация на информацията.</p>		<p>дяс втори, глава шестнадесета раздел III,,а” от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс).</p>
--	---	--	---

<p>Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници</p>	<p align="center">II По чл.36а от Проектозакона</p> <p>Въвежда се допълнителен / алтернативен списък за видни политически личности в република България, в друга държава членка или в трета държава или в международни организации, както и останалите лица, съгласно чл. 36, ал. 2 от ЗМИП, без ясни разпоредби за отношението между списъка и съществуващото вече изброяване на лицата в ал. 2 на чл. 36. Липсват изрични указания как въпросният списък по чл. 36а ще стане обвързващ за задължените лица, както и дали този списък ще бъде разяснителен, дали ще е със специално, по-тясно приложение спрямо изброяването в ал. 2 на чл. 36, дали ще го замени напълно ако е така, дали всяко ново оповестяване на списъка, ще влече промяна на чл. 36, ал. 2?</p> <p>В тази връзка отправяме апел, да се прецизира предложението чл. 36а и да се пояснят функциите, и приложението на новия списък за видни политически личности.</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Предложеният текст на новия чл. 36а има за цел да транспонира чл. 20а от Директива (ЕС) 2018/843. Част от важните обществени функции в чл. 36, ал. 2 от действащия ЗМИП са определени по-общо (напр. т.8), а създаването на списъка по новия чл. 36а има за цел да посочи конкретните длъжности, свързани с изпълнението на важните обществени функции в чл. 36, ал. 2 от действащия ЗМИП. Цел на изменението и на директивата е да се внесе допълнителна яснота относно конкретните длъжности, попадащи в категориите по чл. 36, ал. 2 от ЗМИП.</p>
<p>Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници</p>	<p align="center">III По чл. 46 от Проектозакона</p> <p>1. Новата ал. 1 на чл. 46 въвежда изрично изброени мерки за разширена комплексна проверка по отношение операциите и сделките с лица от държави, които не прилагат или не прилагат напълно</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>По отношение на ал. 1 от текста става ясно, че трябва да се прилагат всички мерки. По отношение възможността ал. 2 на чл. 46 да дублира някоя от точките по ал. 1, тази възможност е ограничена тъй като хипотезите не са напълно идентични.</p>

	<p>международните стандарти в противодействието на изпирането на пари. Текстът е пренесен от Директивата, но смятаме, че е нужно пояснение относно прилагането на мерките, а именно дали задълженото лице може да използва някаква конфигурация от мерки, каквато прецени за достатъчна с оглед конкретния риск, или кумулативното прилагане (и документирането на прилагането) на всички изброени мерки е необходимо условие за встъпване в отношения с лица от такива страни.</p> <p>2. Ал. 2 на практика дублира няколко от точките на ал. 1, но в случая допълнителните действия по събиране на информация се поставят под условие, операцията да няма явна икономическа цел. Според нас с ал. 1 се постига целта на ал. 2 и последната е излишна, още повече че липсата на явна икономическа и законна цел на операциите е предпоставка за разширена комплексна проверка на самостоятелно основание.</p>		
<p>Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници</p>	<p>IV Предложение по чл. 46а от Проектозакона</p> <p>1. По чл. 46а, ал. 1 смятаме, че в резултат на неточен превод на Директивата, се създава неяснота от кого и относно кого трябва да се прилагат мерките за комплексна проверка в конкретния случай.</p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>По отношение на предложението за ал. 1 на чл. 46а: Предложената със законопроекта редакция е по-точна по следните причини: Изразът „по отношение на която се прилагат изисквания” означава, че в законодателството на съответната</p>

	<p>Предвид изложеното, предлагаме следната редакция:</p> <p><i>Чл. 46а (1) При делови взаимоотношения, операции и сделки с лица от държави по чл. 4б, при установен по реда на глава седма по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм, и когато е приложимо, лицата по чл. 4 изискват първото плащане да се извършива през сметка на името на клиента в кредитна институция, по отношение на която ее прилагат изисквания за комплексна проверка на клиента, отговарящи най-малко на изискванията на този закон и правилника за прилагането му, или покриващи тези изисквания чрез други средства.</i></p> <p>2. По отношение на чл. 46а, ал. 2 и ал. 3 – остава неясно чия е преценката дали да се активира процедурата по прилагане допълнителните действия. Мерките са обвързани от една страна с верига от уведомления, от друга с определянето на нива на риска на национално ниво (ал.5) и нашето мнение е, че условията за прилагане на тези мерки следва да са разписани от държавите членки и не подлежат на преценка от лицата по чл. 4. В противен случай, разпоредбата се нуждае от прецизиране, за да се преодолее тази неяснота.</p> <p>3. По отношение на чл. 46а, ал. 4,</p>		<p>държава се съдържат такива изисквания, а предложеният израз „която прилага” би могъл да се тълкува и като изискване не само на законови ивисквания, а и на констатиране на тяхното спазване. Предложената със законопроекта редакция би улеснила задължените лица в изпълнението на изискването на тази норма.</p> <p>По отношение на ал. 2 на чл. 46а: В рамките на работната група е взето решение същите да се прилагат въз основа на оценката на риска. В този случай, преценката е на задължения субект в зависимост от степента и вида на риска (за различни рискове са подходящи различни мерки).</p> <p>По отношение на ал. 4 на чл. 46а: Систематичното място на тази разпоредба не следва да се отразява негативно на възможността на задължените субекти за изпълняват задълженията си. Възприет е подход, аналогичен на този в Директивата, който урежда тези отношения в един член</p>
--	--	--	--

		считаме че мястото на тази алинея, която урежда административни отношения, не е при деловите отношения на лицата по чл. 4 с техните клиенти и контрагенти		
Асоциация на българските застрахователи	на	<p>Във връзка с предвиденото с §14, т.4 на проекта за ЗИД на ЗМИП промяна на чл 63 от ЗМИП, с предвижданото допълнение на ново изречение второ на досегашната алинея 10, която става алинея 12, съгласно проекта на ЗИД на ЗМИП считаме, че предвижданото с това ново изречение допълнително задължение на липата по чл. 4 да уведомяват, освен Дирекция Финансово разузнаване на ДАНС, и прокурора, като му изпращат всички събрани материали, ще натовари липата по чл. 4 с неоправдана допълнителна административна тежест, която ще коства за тях допълнителен човешки, времеви и финансов ресурс.</p> <p>Визираме следното допълнително изречение на новата алинея 12 на чл. 63 на ЗМИП, съгласно което: „При установено несъответствие между установената информация за действителен собственик на клиент и информацията за действителен собственик; вписана в съответния регистър\ лицата по чл. 4 уведомяват и прокурора, като му изпращат всички събрани материали "</p> <p>Натрупват при лицата по чл.4 твърде много уведомления за едно и също нещо</p>	Приема предложението.	Текстът на законопроекта е редактиран, като са съобразени и становището на Агенция по вписванията, получено в хода на съгласуването по реда на УПМСНА и други становища, получени в рамките на общественото обсъждане.

	<p>към различни държавни органи, между които държавни органи би следвало да има по принцип установена връзка и те да се уведомяват взаимно и служебно - считаме, че информацията, посочена в новото изречение на новата ал.12 на чл. 63 от ЗМИП трябва да се предоставя от лицата по чл. 4 само на Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС и вече ако от ДАНС решат, те би следвало сами да уведомяват Прокуратурата и да и предоставят всички събрани документи и доказателства.</p> <p>Надяваме се предложението на Асоциация на Българските Застрахователи да бъдат разгледано и да бъде взето предвид, в рамките на обществена консултация по проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари и на други откосим и нормативни актове.</p> <p>Сдружение Асоциация на Българските Застрахователи остава на разположение за допълнителни становища, дискусии, коментари по Законопроекта за изменение и допълнение на ЗМИП и др. нормативни актове, както и за организиране на работни срещи, при преценена от Ви.</p>		
<p>Българска асоциация на управляващите дружества</p>	<p>Българската асоциация на управляващите дружества (БАУД) приветства извършената сериозна работа от страна на</p>		<p>Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари бе предмет на</p>

	<p>ръководителите и експертите от ръководените от Вас институции за имплементиране на новото европейско законодателство, регулиращо борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, в частност Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 Май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (Директива 2018/843 и „Петата директива“). Като приветстваме стремежа в последните години на българските държавни органи и администрация да подхождат с мисъл и разбиране за мащабите на дейността на българските юридически лица, търговски дружества и особено - на малките и средни предприятия (МСП), когато се транспонират европейски законодателни актове, и да се борят за съразмерност на приеманото законодателство, което намери израз и в работата по новия ЗМИП, бихме желали да насочим Вашето внимание към някои наши бележки, коментари и предложения по Проектозакона, които ако бъдат отчетени, в още по-голяма степен биха съдействали този</p>		<p>обществено обсъждане в рамките на 14 дни, като бяха отчетени получените становища и предложения. Този срок се наложи от необходимостта от изпълнение на Плана за действие, приет с Решение № 611 на МС от август 2018 г., както и от необходимостта от изпълнение на ангажиментите, които е поела българската страна в писмото за намерения от 29.06.2019 г., изпратено до председателя на Еврогрупата, председателя на Европейската централна банка, министрите на държавите членки от еврозоната, министъра на финансите и управителя на централната банка на Дания и заместник-председателя на Европейската комисия. Присъединяването на Република България към Валутния механизъм II е изключително важен приоритет за дългосрочното икономическо развитие на страната и за нейната по-задълбочена интеграция в рамките на Икономическия и паричен съюз на ЕС. Без изпълнение в срок на посочените ангажименти постигането на тази изключително важна цел може да бъде подложено на риск. Целта на законопроекта е единствено да се въведат изискванията на Директива (ЕС) 2018/843, която е задължителна за държавите членки на ЕС и която е публикувана в Официалния</p>
--	---	--	---

	<p>нормативен акт да осигури необходимите условия за спазване на законодателството срещу изпиране на пари, без обаче предприятията да понасят прекомерни тежести, несъобразени с мащаба на дейността им.</p> <p>Като обща бележка считаме, че срокът на обществената консултация по проекта на ЗИД на ЗМИП следва да е минимум 30 дни, в съответствие с изискванията на чл. 26, ал. 4 на Закона за нормативните актове, защото в конкретната хипотеза не е налице изключителен случай. Аргументите за един по-кратък 14-дневен срок за обществено обсъждане в конкретната ситуация са неприложими, предвид сравнително дългия срок, предвиден за транспониране на Петата директива. Законът засяга правната сфера на широк кръг от правни субекти и това налага една по-задълбочена дискусия по предлаганите нови текстове. Предвид дългите срокове за влизане в сила на новото европейско законодателство за мерките срещу изпиране на пари, считаме, че не е налице "изключително обстоятелство" по смисъла на чл. 26, ал. 4 ЗНА (форсмажорни обстоятелства като природни бедствия и стихии, военни конфликти и пр.), които биха наложили едно по-кратко по време обсъждане на ЗИД на ЗМИП.</p>		<p>вестник на ЕС на 19.06.2018 г. Определянето на срока за обществено обсъждане се обуславя и от неголемия брой на предлаганите промени, факта, че голяма част от същите се отнасят до въвеждане на национални координационни механизми за събиране на и предоставяне на определените в Директивата категории информация, което не се очаква да доведе до допълнителен финансов разход или разход на административен ресурс, както и на факта, че не се очаква увеличаване на административната тежест за субектите, които са задължени по сега действащия ЗМИП, а въвеждането на новите категории задължени субекти е изпълнение на императивно изискване на Директивата и не подлежи на преценка от страна на държавата.</p>
<p>Българска асоциация на управляващите</p>	<p>1. По § 1 и чл. 4, т. 18 В чл. 4, т. 18 от ЗИД на ЗМИП се предлагат</p>	<p>Не приема</p>	<p>Предложената със законопроекта редакция е в съответствие с</p>

<p>дружества</p>	<p>изменения в кръга на задължените лица, като са включени лица, които по занятие извършват сделки за отдаване под наем на недвижими имоти, при които месечният наем възлиза на или надвишава 10 000 EUR или тяхната равностойност в друга валута. Следва да се подчертае, че при тази ледкация на чл. 4, т. 18 в обхвата на ЗМИП като задължени лица биха били включени акционерните дружества със специална инвестиционна цел (АДСИЦ), част от които извършват покупка на недвижими имоти и вещни права върху недвижими имоти, извършване на строежи и подобрения, с цел предоставянето им за управление, отдаване под наем, лизинг или аренда и продажбата им. След получаване на лиценз от страна на КФН, АДСИЦ задължително придобиват статут на публично дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) по реда на първоначално увеличение на капитала им, което те са длъжни да осъществят поради императивните изисквания на Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (ЗДСИЦ). Върху дейността на АДСИЦ се упражнява надзор от страна на Комисията за финансов надзор (КФН), която следи за законосъобразното прилагане на ЗДСИЦ и ЗППЦК, като двата закона в съвкупност съдържат множество пруденциални</p>		<p>изискванията на Директива (ЕС) 2018/843, която не предвижда изключения.</p>
-------------------------	---	--	--

	<p>изисквания, изисквания за прозрачност, публичност и отчетност, за защита на инвеститорите и акционерите, за разкриване на информация за акционери с дялово участие от 5% и кратно на 5 число от капитала им и др. Допълнителен надзор се осъществява и от банките депозитари, които проверяват всяко плащане и разпореждане с активи на АДСИЦ с оглед неговата законосъобразност и съответствие с уставите и проспектите на АДСИЦ.</p> <p>Освен това, съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗДСИЦ АДСИЦ не могат пряко да осъществяват пряко дейностите по експлоатация и поддръжка на придобитите недвижими имоти, включително събиране на наеми, като тази дейност се възлага на обслужващи дружества. С оглед характера на АДСИЦ, като публични дружества, вписани изрично като такива в търговския регистър, те следва да бъдат изведени като задължени лица и не следва да бъдат субекти на изискванията на чл. 4, т. 18 от ЗМИП.</p> <p>В този смисъл, предлагаме текстът на разпоредбата на чл. 4, т. 18 от ЗИД на ЗМИП да бъде редактиран по следния начин:</p> <p>„т. 18. Лицата, които извършват по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти, включително по отношение на сделки за отдаване под наем на недвижими имоти, при които месечният наем възлиза</p>		
--	--	--	--

	на или надвишава 10 000 EUR или тяхната равностойност в друга валута, освен в случаите на дружества, които са получили лиценз по чл. 11 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел. "		
Българска асоциация на управляващите дружества	<p>2. По чл. 10, т. 4 от ЗМИП</p> <p>С промените от м. май т.г. (ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) от текста на чл. 10, т. 4 отпадна изразът „в предвидените в закона случаи“, което води до общо задължение при извършване на комплексна проверка за изясняване на произхода на средствата непрекъснато и по отношения на всякакви сделки. От ситуация, когато изясняването на произхода на средствата беше необходимо съгласно изискванията на закона само при сделки с клиенти или действителни собственици на клиент, които са лица по чл. 36 от ЗМИП, т.е. видни политически личности, съответно свързани с тях лица и в случаите, когато законодателството на трета държава не позволява или ограничава ефективното изпълнение на оценката на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, свързан с деловите отношения и случайните операции или сделки, поради съществуващи ограничения за достъпа или използването на информация и данни за клиентите или действителните собственици на клиентите за целите на комплексната проверка на клиентите, изведнъж сега се</p>	Не приема предложението.	Следва да се отбележи, че предложението не е свързано с текст от предложението за обществено обсъждане на законопроекта, а се отнася до действащ текст на приетия през март 2018 г. ЗМИП и негова редакция от месец май 2019 г. Случаите, в които се прилагат мерките за комплексна проверка са посочени в чл. 11 от ЗМИП, както и в отделни хипотези (като тези, които касаят т.нар. видни политически личности) в други отделни разпоредби на закона.

	<p>възлага задължение да се изяснява произходът на средства във всички случаи. Считаме, че неправилно се транспонира текстът на чл. 13, параграф 1, б. „г“ от Директива (ЕС) 2015/849, който пердвизда подобно изясняване „където е необходимо“, т.е. не във всички случаи, а при определени хипотези, които законът следва да уреди. Считаме, че сегашната редакция на чл. 10, т. 4 от ЗМИП е непропорционална, създава големи затруднения при практическото ѝ прилагане, особено при установяване на дългосрочни делови отношения, абонаментни планове, периодични покупки на дялове на коекитвни инвестиционни схеми и други инвестиционни фондове, при сделки на малка стойност и пр. В този смисъл, предлагаме да се извърши нова редакция на този текст, като или се предвидят изрично случаите, когато се изяснява произходът на средствата (при изброените по-горе хипотези на сделки с видни политически личности, при сделки с контрагентни от некооперативни юрисдикции, при съмнения за изпиране на пари, при сделки над праговете по чл. 11, при установяване на деловите отношения) или се даде възможност на поднадзорните субекти, в зависимост от спецификата на дейността си, да въвеждат подобни хипотези в правилата си, след съгласуване с Държавна агенция „Национална сигурност“.</p>		
--	--	--	--

	По този начин работата на управляващите дружества и на бизнеса като цяло би се облекчила значително, като произходът на средства ще се изяснава при специалните хипотези на чл. 39, ал. 1 и 4. ал.3 от ЗМИП, както и във всички индивидуални случаи, когато възникват съмнения за изпиране на пари и се налага да се прилага разпоредбата на чл. 14 от ЗМИП или се надхвърлят определени прагове на значимост.		
Българска асоциация на управляващите дружества	3.Считаме, че изискването, въведено с новата ал. 8 на чл. 63 на ЗМИП, с която се изисква от учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания лица и лицата за контакт по чл. 63, ал. 4. Г. 3 да уведомяват Агенция по вписванията, когато действителните им собственици откажат предоставянето на необходимата информация за изпълнение на задълженията им по чл. 61, 62 и предходните алинеи, е непропорционално, доколкото възлага задължения, които не произтичат от текстовете на Петата директива. Освен това, па Агенцията по вписванията се възлагат несвойствени задачи, за изпълнение на които тя не разполага с функционална компетентност и административен капацитет.	Приема предложението.	Текстът на законопроекта е редактиран, като са взети предвид становището на Агенция по вписванията, получено в хода на съгласуването по реда на УПМСНА и други становища, получени в рамките на общественото обсъждане.
Българска асоциация на управляващите	4.Считаме, че следва да се прередактира и текстът на предложената нова ал. 12 на чл.	Приема предложението.	Текстът на законопроекта е редактиран, като са взети предвид становището на

<p>дружества</p>	<p>63 от ЗМИП. С него се въвежда изискване при несъответствие между установената информация за действителен собственик на клиент и информацията за действителен собственик, вписана в съответния регистър, лицата по чл. 4 да уведомяват и прокурора, като му изпращат всички събрани материали.</p> <p>Подобно изискване не е предвидено в Петата директива, го налага допълнителна тежест на задължените лица за докладване на несъответствия в съответния регистър в случаи, при които може евентуално да се ангажира административно-наказателна отговорност. Като адресат на подобни уведомления по компетентност следва да бъде надзорният орган по прилагане на ЗМИП, а именно Държавна агенция „Национална сигурност”, която следва да влиза във взаимодействие с прокуратурата, ако това се налага от обстоятелствата на случая.</p>		<p>Агенция по вписванията, получено в хода на съгласуването по реда на УПМСНА и други становища, получени в рамките на общественото обсъждане.</p>
<p>Българска Финтек Асоциация</p>	<p>1. Параграф 3 от ЗИД ЗМИП - според предложени нов текст на чл. 18 ЗМИП същият се изменя, както следва:</p> <p><i>„Чл. 18. Забранява се откриване или поддържане на анонимни сметки или депозитни сертификати или сметки или депозитни сертификати на фиктивно име, както и наемане или поддържане на анонимни сейфове или сейфове на фиктивно име.”</i></p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>Терминът сметка на фиктивно име произтича от Препоръка 10 на FATF. Същият фигурираше и в отменения ЗМИП. В Таблицата на съответствието са посочени редица национални разпоредби, от които е видно, че не може да има заварени положения.</p>

	<p>1.1. С оглед пълнота следва да бъде посочено, че в България практиките за откриване и поддържане на анонимни сметки, анонимни депозитни сертификати или анонимни сейфове са до голяма степен неприложими. Причина за това са от една страна съществуващите стриктни законови изисквания (напр. за откриване на платежни сметки), залегнали в подзаконовата нормативна уредба, приемана от Българска народна банка, Комисия за финансов надзор и т.н., а от друга - поради вече утвърдените транспарентни политики в тази връзка на българските кредитни и платежни институции, дружества за електронни пари и др.</p> <p>1.2. Независимо от горното, поради съществуващите в някои държави членки на ЕС практики за използване на подобни анонимни сметки (anonymous / numbered accounts), европейското законодателство, включително Петата директива, забраняват императивно откриването и поддържането им, което налага необходимостта от транспониране на това изискване и в българския ЗМИП.</p> <p>1.3. Известна неяснота във формулировката на ЗМИП в тази връзка създава използването на термина „фиктивно име”, който не е залегнал в Петата директива. Българското законодателство не съдържа легална дефиниция на подобно</p>		
--	--	--	--

	<p>понятие, поради което същото би могло да въведе в заблуждение както задължените по закона лица, така и правоприлагащите органи в тяхната практика. Неяснотата би могла да възникне най-вече с оглед съществуването на друг специфичен вид сметки (различни от тези на фиктивно име) - такива, открити законосъобразно от титуляр, действащ от името на друго лице - бенефициер, номинален директор, номинален собственик, трето упълномощено лице и т.н. С оглед избягване на противоречие в тази насока предлагаме текстът да бъде променен, като предложената формулировка се придържа стриктно към смисъла и формата, предвидени в Петата директива, а именно:</p> <p style="text-align: center;"><i>Чл. 18. Забранява се откриване или поддържане на анонимни сметки, анонимни депозитни сертификати или анонимни сейфове.</i></p>		
<p>Българска Финтек Асоциация</p>	<p>2. Параграф 11 от ЗИД ЗМИП - предложено е създаването на нова ал. 8 в чл. 53 ЗМИП, както следва:</p> <p style="text-align: center;"><i>(8) В случаите по ал. 7 идентифицирането на клиента и проверката на идентификационните данни могат да се извършват и чрез средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в</i></p>	<p>Не приема предложението.</p>	<p>В преобладаващата си част коментарите не се отнасят до текстове от предложения за обществено обсъждане законопроект, а до текстове в ППЗМИП. С коментара не е предложена конкретна редакция. Направеното предположение, че условието за изпълнение на изискванията на настоящия закон и правилника за прилагането му по отношение на идентифицирането на</p>

	<p><i>Регламент (ЕС) 910/2014 или друг признат с нормативен акт начин за електронна идентификация, или квалифицирана удостоверителна услуга по смисъла на Регламент (ЕС) 910/2014, при условие, че са изпълнени изискванията на настоящия закон и правилника за прилагането му по отношение на идентифицирането на клиента и проверката на идентификацията¹.</i></p> <p>Считаме че цитираната нова разпоредба не регламентира достатъчно ясно възможността за използване на инструментите за идентификация, предвидени в Регламент (ЕС) 910/2014 относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар (Регламент (ЕС) 910/2014).</p> <p>2.1. Проектът на ЗИД ЗМИП не съдържа ясна формулировка до каква степен за целите на идентификацията на клиенти могат да бъдат използвани механизмите на посочения европейски регламент (например усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис), както и как следва да се тълкуват направените препратки към чл.</p>		<p>клиента и проверката на идентификацията са излишни, следва да се отбележи, че това условие гарантира съответствие на използваните средства и събираните чрез тях данни и информация и с изискванията на Препоръките на FATF.</p>
--	---	--	---

¹ Цитираната разпоредба се припокрива по смисъл с правилото, въведено в чл. 42 от Правилника за прилагане на ЗМИП (ППЗМИП)

	<p>53, ал. 7 ЗМИП и „изискванията на настоящия закон и правилника за прилагането му”. В този смисъл предложената формулировка създава неяснота следва ли наред с идентифицирането въз основа на Регламент (ЕС) 910/2014 едновременно да бъде изисквано копие от документа за самоличност и да бъдат съблюдавани изискванията на Раздел VII на Глава II от ППЗМИП или идентификацията може да бъде извършена например въз основа на квалифициран електронен подпис (без изискване на копие от документа за самоличност) и събиране на изискуемите данни на физическото лице -клиент въз основа на чл. 53 ЗМИП.</p> <p>2.2. Непротиворечивото регламентиране на задълженията (както и правата) на лицата по чл. 4 ЗМИП при извършване на подобна електронна идентификация е от съществено значение за дейността на редица платежни институции, финансови институции, дружества за електронни пари и финтек компании, предоставящи своите услуги без физическото присъствие на клиента. Считаме че в контекста на предоставянето на услуги от разстояние и навлизащата все по-голяма дигитализация в комуникацията, включително методите и способите, по които се предоставят услугите, целта и</p>		
--	--	--	--

	<p>предназначението на Регламент (ЕС) 910/2014, в крайна сметка, е осигуряването на по-широк достъп и възможност за потребителя да встъпва дистанционно в дадено взаимоотношение с предпочитан от него доставчик на услуги. За съжаление, на този етап текстовете на ЗИД ЗМИП и ППЗМИП не дават достатъчно ясна насока относно начините и механизмите, по които задължените лица биха могли да се възползват от инструментите на Регламент (ЕС) 910/2014, от което като краен резултат губи потенциалният потребител на дадената услуга.</p> <p>2.3. Използваме възможността да обърнем внимание още веднъж и на някои от разпоредбите на Раздел VII на Глава II от ППЗМИП, създаващи изключително утежнени изисквания при предоставянето на услуги от разстояние (чрез електронно изявление, електронен подпис и т.н.). Посочените задължения не са предвидени нито в Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма (Четвъртата директива), нито в Петата директива, т.е. българските задължени лица се подчиняват на значително по-рестриктивна правна рамка в сравнение с тази, предвидена в европейското законодателство. В този</p>		
--	--	--	--

	<p>смисъл българските доставчици на финансови услуги, на практика, са поставени в неоправдано неизгодна конкурентна позиция спрямо доставчиците на финансови услуги от други държави членки на ЕС, без това да допринася за повишаване на превенцията срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма.</p> <p>2.3.1. Така например съгласно изричната разпоредба на чл. 41, ал. 3, т. 3 ППЗМИП вътрешните системи за контрол на задължените по закона лица следва да не позволяват предоставяне на идентификационни данни и документ за самоличност на клиент под заплаха, принуда или други сходни обстоятелства.</p> <p>По наше мнение посоченото изискване се явява практически изпълнимо за лицата, задължени да извършват идентификация на своите клиенти, без тяхното физическо присъствие към момента на установяване на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка. Това съображение е валидно далеч не само за доставчици на платежни услуги и финтек компании, но също и за всички юридически и физически лица, чиято дейност е пряко свързана с комуникацията с клиенти, сключване на договори и предоставяне на различни типове услуги от разстояние, в т.ч.</p>		
--	---	--	--

	<p>търговци на едро, лизингови предприятия, регистрирани одитори, лицата, които по занятие предоставят счетоводни услуги, правни услуги и т.н.</p> <p>Вменяване на лицата по чл. 4 ЗМИП на задължение да идентифицират случаите, при които данните и/или документите за самоличност на клиентите им са предоставени под заплаха, принуда или други сходни обстоятелства при всички случаи би надхвърлило целите на извършваните проверки по ЗМИП и ППЗМИП. Подобни обстоятелства обичайно са предмет на разследване от съответните компетентни наказателни институции и органи, които в рамките на отделни процедури и производства извършват цялостен анализ и преценка относно наличието или липсата на вмешателство във волята на лицето, което отправя дадено волеизявление.</p> <p>2.3.2. Практически трудно изпълними се явяват и някои от другите задължения, предвидени в чл. 41. ал. 4 ППЗМИП, съгласно които системите за контрол на задължените лица следва да позволяват <i>„идентифициране на промени или повреди на защитни елементи и на разположението им в документите за самоличност“</i> (чл. 41, ал. 4, т. 1 ППЗМИП) и <i>„сравняване на защитните елементи на документите за самоличност с тези на</i></p>		
--	---	--	--

	<p><i>предварително заложените във вътрешна база данни с образци или в надеждни външни бази данни с образци"</i> (чл. 41, ал. 4, т. 2 ППЗМИП).</p> <p>Когато идентифицирането се извършва с присъствието на клиента, който предоставя на физически носител съответния документ за самоличност, подобни повреди и промени по всяка вероятност биха могли да бъдат установени от задължения по чл. 4 ЗМИП субект. Съгласно ППЗМИП обаче, като общо правило, задължените по ЗМИП лица са длъжни при идентификация на клиент от разстояние без неговото присъствие, да изискат копие на официалния документ за самоличност. При получаване единствено на копие от документа лицата по чл. 4 ЗМИП изключително трудно биха идентифицирали подобни обстоятелства (промени, повреди и т.н.) - не съществува технология, която да гарантира спазването на подобно изискване. Наред с това, задължените субекти трудно биха сравнили и защитните елементи на документа с предварително заложените такива в бази данни с образци - не съществува регламентирана в нормативен акт процедура за снабдяване с официални образци на документи за самоличност (както на държави членки на ЕС, така и на трети държави). При получаване на копие</p>		
--	--	--	--

	<p>от съответния документ задълженият субект няма физически досег с неговия материален носител, което от своя страна възпрепятства възможността за проверка на голяма част от защитните му елементи - тези, които могат да бъдат проверени единствено при допир с него, както и такива, които са свързани с проверка, която може да бъде извършена единствено при наличие на съответните условия на средата (подходяща светлина, ъгъл, цвят и т.н.).</p> <p>Следва да бъде подчертано, че всички коментирани в тази точка 2.3 изисквания и регулации на ППЗМИП, не почиват на разпоредби и правила, заложи в Четвъртата и Петата директива, чийто изисквания транспонира българския ЗМИП. В този смисъл не съществува задължение за българската държава императивно да имплементира норми с анализирани формулировки, а напротив компетентните български органи притежават пълна дискреция относно начина, по който да уредят конкретните методи и способности за гарантиране на сигурността при извършване на идентификация (и нейната проверка) при дистанционно предоставяне на услуги без присъствието на клиента.</p> <p>Водещ принцип на уредбата по Четвъртата директива е мерките срещу изпиране на пари да са съобразени с оценката на риска на клиента, продукта и</p>		
--	--	--	--

	<p>операцията. В подчертано противоречие с този подход, ППЗМИП въведе тежки, многобройни и трудно изпълними от техническа гледна точка изисквания за идентификация и проверка на идентификацията независимо от оценката на риска.</p> <p>Във връзка с гореизложеното следва да се посочи, че въвеждането на изрични, изчерпателно изброени и силно ограничаващи изисквания относно идентификацията и проверката на идентификацията дистанционно (без присъствието на клиента) значително ограничава избора на възможни доставчици на нови технологии, включително прави невъзможно използването на реално работещи и доказали се решения на европейско ниво. В този смисъл, а и в контекста на целта на самия ЗМИП и правилника към него, вместо нормативната уредба да гарантира защита на обществения интерес, отчитайки икономическата и социална реалност, този интерес на практика се оказва накърнен, поради невъзможността за адекватно прилагане на предвидените в закона правила.</p>		
<p>Българска Финтек Асоциация</p>	<p>3. Параграф 14 от ЗИД ЗМИП</p> <p>3.1. Предлага се създаването на нова ал. 8 на чл. 63, както следва:</p>	<p>Приема предложението.</p>	<p>Текстът на законопроекта е редактиран, като са взети предвид становището на Агенция по вписванията, получено в хода на съгласуването по реда на</p>

	<p><i>(8) Учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 са длъжни да уведомят Агенция по вписванията, когато действителните им собственици откажат предоставянето на необходимата информация за изпълнение на задълженията им по чл. 61, 62 и предходните алинеи.</i></p> <p>Посоченото изискване отново не намира опора в Петата директива, която съдържа правила за съобщаване относно наличие на несъответствия между данните за регистрирания действителен собственик на дадено юридическо лице или правно образувание и информацията, която е събрана от задължен по закона субект в рамките на извършвана от него комплексна проверка. ЗМИП съдържа изрични разпоредби, предвиждащи налагането на глоби или санкции в случаи на неизпълнение на задължението за обявяване на действителен собственик в съответния публичен регистър. В този смисъл евентуалният отказ на действителния собственик да предостави необходимата информация е обстоятелство, което би довело до възникване на вече предвидени в закона неблагоприятни последици за</p>		<p>УПМСНА и други становища, получени в рамките на общественото обсъждане.</p>
--	--	--	--

	<p>дружеството (или правното образувание), задължено да обяви своя действителен собственик в съответния регистър.</p> <p><i>Считаме че разпоредбата не кореспондира с изискванията на европейския акт, който транспонира (Петата директива) и следва да отпадне от окончателния текст на закона.</i></p> <p>Наред с това известна неяснота създава и изискването въпросното уведомяване да бъде извършвано пред Агенция по вписванията, която се явява органът, администриращ регистърните производства за обявяване на действителните собственици. Ако подобно задължение за „уведомяване“ все пак остане като част от текста на ЗМИП, то считаме че същото следва да бъде извършвано пред органа, компетентен в сферата на мерките за превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, а именно ДАНС.</p>		
Българска Финтек Асоциация	<p>3.2. Предлага се сегашната ал. 9 да стане ал. 11, съответно да се създаде изречение второ на чл. 63, както следва:</p> <p><i>„При установено несъответствие на информация за действителен</i></p>	Приема предложението.	Текстът на законопроекта е редактиран, като са взети предвид становището на Агенция по вписванията, получено в хода на съгласуването по реда на УПМСНА и други становища, получени в рамките на общественото обсъждане.

собственик на юридическо лице или друго правно образувание и информацията за действителен собственик на това юридическо лице или друго правно образувание, вписана в съответния регистър по ал. 1 или 2, се уведомява и прокурорът и му се предоставят всички материали. "

Цитираното второ изречение въвежда изискване за сезиране на прокуратурата от лицата по чл. 4 за нарушаване на ЗМИП (при идентифициране на разлика между деклариран действителен собственик в съответния публичен регистър и информацията, с която разполага задължен по закона субект относно реалния собственик на това юридическо лице/право образувание), т.е. за потенциално наличие на административно нарушение (а не престъпление).

В случай че задължените лица по чл. 4 ЗМИП констатират подобна разлика между декларираното от техен клиент и информацията, събрана от официални и надеждни източници, след преценка на обстоятелствата и евентуално възникване на съмнение за изпиране на пари/финансиране на тероризъм, те следва да уведомят ДАНС. С оглед принципите, залегнали в закона, ДАНС е органът, който първостепенно

	<p>трябва да следи за спазването на разпоредбите на ЗМИП. В този смисъл, считаме че при случай на несъответствие, описано в проекта на параграф 14 от ЗИД ЗМИП, ДАНС, след като е надлежно уведомен за това, следва да е органът, който да сезира прокуратурата, в случай на необходимост и наличие на данни за извършено престъпление, а не задължените лица по чл. 4 ЗМИП.</p> <p>Предложеното ново правило на ал. 11 не кореспондира с нито една разпоредба на Петата директива, която не предвижда подобно изрично задължение за субектите на съответните национални закони срещу изпирането на пари в държавите членки. На практика, мярката би създала единствено допълнително затруднение и административно натоварване в работата на задължените лица по чл. 4. Законът не дава ясна насока и относно това кой е компетентният прокурор, който трябва да бъде сезиран, въз основа на какви критерии трябва да бъде извършвана преценката относно наличие на противоречие в информацията за действителния собствени, както и какви точно материали следва да се предоставят на прокуратурата.</p> <p><i>С оглед горното, считаме че разпоредбата нарушава принципа на</i></p>		
--	--	--	--

	<i>пропорционалност и следва да отпадне от проекта на ЗИД ЗМИП.</i>		
Българска Финтек Асоциация	<p>4. Параграф 32 от ЗИД ЗМИП, т. 2 - предвидено е изменение на чл. 56а от Закона за кредитните институции, както следва:</p> <p><i>„Българската народна банка създава и поддържа електронна информационна система, съдържаща данни за номерата на банковите сметки и на платежните сметки с международен номер на банкова сметка (IBAN), водени от платежни институции и дружества за електронни пари, титулярите на сметки и упълномощените да се разпореждат със сметките лица, действителните собственици на титулярите на сметки, наличие на запори по сметки, както и за лицата, наематели на сейфове в банки и техните пълномощници“.</i></p> <p>Петата директивата не въвежда изискване за създаване и водене на допълнителен регистър на действителните собственици, различен от вече съществуващите информационни масиви към търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, регистър БУЛСТАТ и т.н. Юридическите лица и други правни образувания, учредени в България, към настоящия момент имат</p>	Не приема предложението	<p>Чл. 32а, пар. 3 от Директива (ЕС) 2018/843 въвежда изискването информация за действителния собственик на банкова или платежна сметка да е достъпна и да позволява лесно търсене чрез централизираните механизми, посочени в параграф 1 на същия член /регистрите за банкови сметки/. Тези регистри в държавите членки са различни от централните регистри по реда на чл. 30, пар. 3 от Директива (ЕС) 2015/849. Информацията за действителен собственик на банкова или платежна сметка допълва данните за тази сметка в регистъра на банковите сметки.</p> <p>В централните регистри по реда на чл. 30, пар. 3 от Директива (ЕС) 2015/849 (чл. 63 от ЗМИП) няма информация за действителните собственици на юридически лица и други правни образувания, които не са регистрирани в Република България. Такава информация следва да се подава в регистъра на банковите сметки от банките, платежните институции и дружествата за електронни, в качеството им на задължени субекти, съгласно чл. 4 от ЗМИП. Всяка банка или друг доставчик на платежна услуга е задължен по реда на чл. 10, т. 2 от ЗМИП да идентифицира действителния собственик на клиента и да предприема подходящи действия за проверка на неговата идентификация.</p>

	<p>задължение за обявяване на своите действителни собственици на самостоятелно основание. Предвид това, по наше мнение идеята да се въведе още едно задължение спрямо лицата по чл. 4 (банките, платежните институции и дружествата за електронни пари) да организират и подават информация в отделен регистър, воден от БНБ, относно действителен собственик на титулярите на сметки, е непропорционална мярка, която не съответства на целите на Петата директива.</p> <p>Регистърът при БНБ по чл.56а ЗКИ има за основна цел да се улесни и гарантира налагането на обезпечителни, изпълнителни или други принудителни мерки от български компетентни органи спрямо лица, които са субекти в граждански, наказателни или административни производства. Тези мерки могат да се насочат единствено към сметки с титуляр самото физическо лице, юридическо лице или правно образувание във връзка с тези производства, за да обезпечат за бъдещ момент имущество на съответното физическо лице, юридическо лице или правно образувание, с което да бъдат удовлетворени неговите кредитори.</p> <p>В случай че съответният</p>		<p>В чл. 56а, ал. 1 е направена техническа редакция:</p> <p><i>„Българската народна банка създава и поддържа електронна информационна система, съдържаща данни за номерата на банковите сметки и на платежните сметки с международен номер на банкова сметка (IBAN), водени от банки, платежни институции и дружества за електронни пари, титулярите на сметки и упълномощените да се разпореждат със сметките лица, действителните собственици на титулярите на сметки, наличие на запори по сметки, както и за лицата, наематели на сейфове в банки и техните пълномощници.“</i></p>
--	---	--	---

	<p>компетентен орган, посочен в чл. 56а, ал. 3, се нуждае от данни за действителния собственик на юридическото лице или правното образувание - титуляр на дадена платежна сметка, тази информация може да бъде лесно получена както от справка в съответния информационен масив за действителни собственици, създаден съгласно чл. 63 от ЗМИП, така и чрез запитване към задълженото лице по чл. 4, при което юридическото лице или правното образувание са открили своята сметка.</p> <p>Считаме че подобно задължение за обработване и предоставяне на информация за действителни собственици в допълнителен регистър единствено би утежило ненужно организационно и административно работата на задължените лица, като на практика би „дублирало“ вече съществуващата регламентация относно деклариране на действителни собственици на учредените у нас юридически лица и правни образувания. В допълнение, в новата редакция на 56а, ал. 1 следва да бъдат изрично предвидени и банките.</p> <p>С оглед горното, предлагаме текстът на чл. 56а от ЗКИ да бъде изменен, както следва:</p> <p><i>„Българската народна банка създава и поддържа електронна</i></p>		
--	---	--	--

	<p><i>информационна система, съдържаща данни за номерата на банковите сметки и на платежните сметки с международен номер на банкова сметка (IBAN), водени от банки, платежни институции и дружества за електронни пари, титулярите на сметки и упълномощените да се разпореждат със сметките лица, наличие на запори по сметки, както и за лицата, наематели на сейфове в банки и техните пълномощници."</i></p>		
--	--	--	--